

ČESKÉ BUDĚJOVICE

ZLATÝ KVĚT

TURISTICKO - BRANNÝ ODDÍL

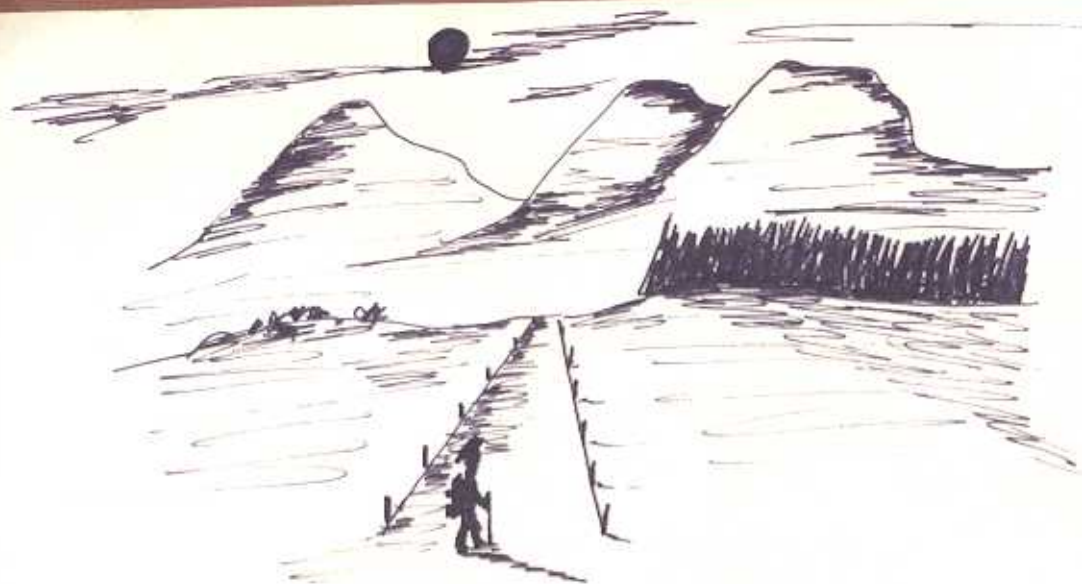
Zelená košile, domovenka, světlé modrý šátek a
turbánkem, žlutý špendlík nad kapsou košile a na
zádech většinou "bágl" s výbavou do lesa - to je
dětský člen oddílu ŽLUTÝ KVĚT (dospěláci mají na
šátku žlutý lem).

Naš oddíl byl založen 24.3.1988. Od té doby
prodělal spoustu změn a přestěpěl několik zákazů.
OV 1353 a OV 3314 živě pracovali na zrušení oddílu,
ale hlavně našich šátek. Přišli jsme o klobouky,
nástenku a základnu Forest Hill. Ve chvíli, kdy
naš denítek odělat ústupek (uvázat červené
šátky) přišel 14. listopad 1989.

Opět jsme mohli (a můžeme) bez
skrývoňů a předváděky pokračovat v naší činnosti.
Čekají nás voňavé lesy, sluncem prosvitěné
louky, hučící a klokotající řeky, říčky
a potoky, prostě celá naše krásná
příroda, kterou budeme procházet, a
ve letě budeme spát pod širákem,
nebo "roverovými stany".
(To ovšem tak, aby jsme ji neublížili.)

Domca

ZÁKLADNÍM PRINCÍPEM NAŠEHO ODDÍLU "NENÍ"
VÝCHOVA "SPECIALISTŮ" V POZNÁVÁNÍ ROSTLIN,
STROMŮ A ŽIVOČICHŮ, ANI VE VÁZÁNÍ UZLŮ A
DÁLKOVÝCH POCHODECH.

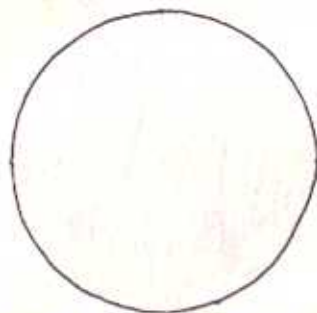
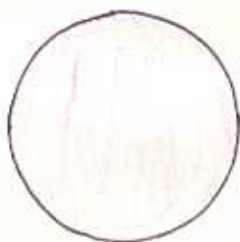
HÁME TROCHU JINÝ PROGRAM :

Naučit naše malé kamarády - děti, být opravdovými
kamarády, kamarády všech dobrých lidí, naučit
se mít svůj názor na "věc", a nebát se ho vyslovit,
i když je to někdy velmi těžké.

Umět se v nouzi postarat o sebe, nebo o své
kamarády.

Mít rád přírodu, a umět se v ní chovat.

Ilona

PUTOKY

1990

KRALEBSKÉ HORY -
DVOŘÁ ORLICE

TÁBOR

2. - 15. 7.

ŽLUTÝ KVĚT - BÍLÝ MUSTANG

1. DEN

Pondělí 2. 7.

Po úmorné vlakové anabázi, při které jsme se stali (jako již tradičně) obětí výluky, jsme dorazili do Bílé Vody. Po rozhovoru s jeptiškami místního kláštera jsme se dozvěděli, že tu přišlo naposled v neděli, a tak jsme s přáním hezkého počasí vyrazili po cestě pod Šafářovu skálu. Tam našel želva dva své kamarády ze školy.

- Hance neustále povuluje batoh.
- Tempo je na tomto prvním úseku velmi dobré.
- Náhlada je podřízena utahání z vlaku a očekávání co bude.
- slunečno - oblačno

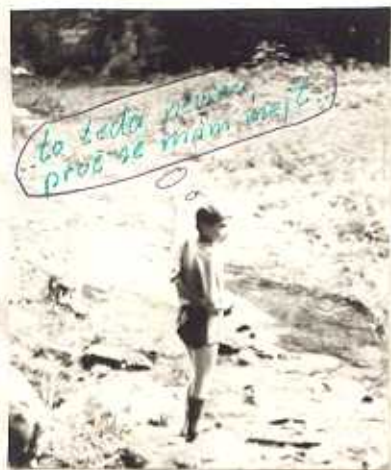
Ještě netuší, co je želva

2. DEN

Úterý 3. 7.

Hned ráno jsme prošli velice nepříjemný úsek (cestou - necestou) podél Bílého Potoka k jeho prameni. Únavu z tohoto úseku vyléčila docela slušná úroda borůvek na Borůvkové hoře. Následoval dlouhý pochod, z velké části podél hranic s PČR. Povedlo se nám ztratit ^{mapku} žlutou značku a tak jsme bloudili po pastvinách nad vesničkou Trautná. Tábor jsme rozbalili za černým koutem v Račím údolí.

- Zjistuji, že trasa kterou jsem naplánoval je moc dlouhá a úseky příliš namáhavé
- Hanka upadla a odvrátila si koleno.
- Pár kamarádů uvažuje o sepsání zůvěti
- slunačno až horko.

3. DEN

Středa 4. 7.

Mlha nebyla moe velkým lákadlem pro ranní vstávání, ale co se dalo dělat. Před námi 16 km cesty do Žulové (kde jsme museli nakoupit). Měli jsme však štěstí - zabloudili jsme! Po chvíli bloudění jsme narazili na „dřevorobce“, který nás nejen srovnal v otázkách kde jsme, ale i prozradil, že v nedaleké vesničce (N. Vilémovice) je obchod - a otevřený!!

Okamžitě jsme malinko upravili trasu a nakoupili jídlo na 4 dny cesty. Pak začto přiset. Nejbližší místo vhodné pro táboření bylo až pod Špičákem. Za tu dobu byli všichni promočeni a tak jsem dal postavit Roveráky, převléknout, uzavřít čaj a zalézt do spacáků.

- Několik kamarádů proklíná tento počátek.
- Petra z Bílého Mostanga ukázal, že dokáže pomoct kamarádům.
- mlha, dešť.

TO JE ON !!,
TADY JSME
SMLOUVALI, TADY
JSME NAKUPOVALI.

NEMOŽETE SI, TOHO JIČLA NENÍ MOŽ!

čak. bezkej bygl isem včera nemela

JÓ, JÁ TO NEMOŽU!!

ledyž myslíš, že do unesáš?!

.... A SUŠÍME !!

čak. bezkej bygl isem včera nemela

4. DEN
Čtvrtek 5. 4.

Ráno se ukázalo sluníčko, a tak jsme zůstali na místě. V podstatě každý potřeboval něco usušit a vyprat. Tato činnost nám zabrala celé dopoledne a část odpoledne. Potom dostali kamarádi „školení“ protože nechali okolo ohniště a v Roverkách strašný nepořádek. Kliry byl pro soustavné nedodržování základních zákonů oddílů a příkazů vedoucích odvolán z funkce vůdce hnědé družiny. Když byli kamarádi, Roverky a ohniště v pořádku, zbyl čas na několik her.

- Kamarádi zjistili, že příděl potravin je tak akorát aby vystačil do pondělí.
- Kůže ohořelý ponožky.
- Honza si musel několikrát za sebou umýt obličej.
- slunečno, odpoledne se zvedl studený vítr, navěčer začalo pršet.

CO NESTIHL OHEN,
DOSUŠÍ SLUNCE!

co to tam ten
spion zase mále

jo, a....

JO, KONE JE SUCHO,
TRAK JE DOBRE

bez vada
plava!

Bez dreva není oheň, bez ohně
není oběd!!!

je

tak to bida me!!

..ale jo!!

5. DEN
Pátek 6. 7.

První, co nás ráno čekalo (po tom, co jsme se „vyhrabali“ z tábořiště), byl kopeček. Přesli jsme špičák a šli do stříbrného údolí. Podívali jsme se na Nizerské vodopády a šlapali dál stříbrným údolím. Po cestě jsem zrudl několika kamarádů včetně, že by plánovanou trasu (za vrch Smrk) nešli, proto jsem rozhodl „rozbit“ tábor ve stříbrném údolí.

- Klára, Klára a Kiry opadli (Kiry tak silavně, že si musel zašívát kalhoty)
- Už třetí den jsme neprošli okolo žádné „civilizace“.
- Sněd jsem kámen.
- Zataženo, došťové překážky.

Klára, Klára, Kiry opadli!
-masleje!!

NIKDO NESMÍ POZNAT, ŽE JSME TADY TÁBOŘILI.

no cenzura tam pojedeme

6. DEN

Sobota 4. 4.

"Vyšlerábali" jsme se na vrch Smrk a velkou rychlostí (překvapivou) pokračovali k chatě Paprsek. Oběd, - to bylo to, co nás táhlo. Po prvotním zklamání, že pro nás k jídlu nic nemají (myslím, že z důvodu zdražování), jsme nakoupili aspoň čokolády a zmrzliny. Pak se však na nás usmálo štěstí a vedoucí slíbyl, že nám něco připraví. Po dobrém obědě jsme pokračovali s dobrou náladou a tempem dál po červené tur. značce. Tábor jsme rozložili za Kladským sedlem.

- Všichni očekávají největší baň pučáku - Kralický Sněžník
- Oblačno, chladno.

Ještě kousek takovým tempem, a ústvod mě jako psa.

Přiděl šokolád a tatranek.

nezbylo něco?

....."

4. DEN

Neděle 8.7.

Kralický Sněžník - výstup trval 2.5 hodiny. Hned od tábora nasadila Markéta, Hanka a Klára ostré tempo, a tím „vzběhli“ na vrchol. Já jsem se díky těm pomalejších dorazil ~~2~~^{1.5} hodiny po nich. Nahore foukal studený vítr, a tak jsme se snažili co nejdříve sejit níž. Při cestě dolů se objevili první puchýře (Lukáš, Alex, Vasek). Pokračovali jsme dál podél říčky Moravy. Na místě ledu jsme se utábořili, nechtěl nikdo věřit, že ten vrchol v dále je Kralický Sněžník, a že jsme tam byli.

- Překonali jsme rekord potáku, ušli jsme něco přes 20 km.
- Těšila se do Kralík
- Polejano, na vrcholcích studený vítr.

VRCHOL KRALICKÉHO SNĚŽNÍKU

Ještě kousek takovým
tempem, a všude mě
jako psa.

nebylo
něco?

Přiděl okoloid a tatranek.

..... "

4. DEN

Neděle 8. 7.

Kvalický Sněžník - výstup trval 2.5 hodiny. Hned od tábora nasadila Markéta, Hanka a Klára ostřejší tempo, a tím „vzběhli“ na vrchol. Já jsem se zbytkem těch pomalejších dorazil ~~2~~^{1/2} hodiny po nich. Nahore foukal studený vítr, a tak jsme se snažili co nejdříve sejít níž. Při cestě dolů se objevili první puchýře (Lukáš, Alex, Vasek). Pokračovali jsme dál podél říčky Moravy. Na místě kde jsme se utábořili, nechtěl nikdo věřit, že ten vrchol v dálece je Kvalický Sněžník, a že jsme tam byli.

- Překonali jsme rekord putávku, ušli jsme něco přes 20 km.
- Táhli jsme se do Kvalík
- Položano, na vrcholcích studený vítr.

VRCHOL KVALICKÉHO SNĚŽNÍKU

brr, to je zima

je'' maam, to
bucb ai dal

JO, HLAD JE HLAD !

8. DEN
Pondělí 9.7.

Oproti minulým dnům jsme pomalým tempem vyrazili na další úsek naší cesty. Těšili jsme se, jak se v Králíkách „nabažíme“ a jak dobře nakoupíme. Po prohlídce prázdných obchodů s potravinami jsme se přesunuli do jediné otevřené restaurace ve městě (Bílá Labuť II. sk **), kde jsme se najedli, čímž se zlepšila nálada pro pokračování po obchodech. Nakonec jsme najedení, s „bağlama“ plným jídla, vyrazili z náměstí až v 16:30 hod. Šlapali jsme velmi pomalým tempem, a tak jsme se k novému tábořišti pod Bradlem dostali až v 19:30 hod.

- Všichni používají velkou únavu.
- Dva „domorodci“ se nás pokusili vystrašit.
- Večer začalo nepříjemné pršet.

9. DEN
Úterý 10. 7.

Tento den začal „kufrováním“. Nemohli jsme najít červenou značku na louce. Po „chvilce“ hledání se značka ukázala mezi stromy, a my jsme pokračovali dál do Mladkova. Cestou nás minula roztroušená velká skupina junáků. Působili na nás dost špatným dojmem, většina z nich (hlavně rodičové a vedoucí) neodpověděla ani na pozdrav. V Mladkově jsme nakoupili, v chatě Pod Adamem „zdlabli“ vezeři a šlapali dál k vrchu Čihálek. Později vyšlo najevo, že Čihálek není vrch, nýbrž chača. U tábořili jsme se asi 15 km před Čihálkem, kousek od Polských hranic.

- Ne každému se podařilo mít se v hraničním potoku.
- Vzešli se částečně na Pastvinskou přehradu.
- Klátů praštila mnou zachycená větva tak silně, že přestala na chvíli mluvit.

aspoň že na mě bylo

he!! to mi tam to klisťe radši nechte

MACHOV

10. DEN
Středa 11. 7.

O hodinu dříve vyhlášeným budíčkem začal tento studený den (hlídka se spletla). Následoval „rychlý“ oběd v turistické chatě Čihák a cesta přes krásnou Zemskou bránu k Pasčuvské přehradě.

Po chvíli „tápaní“ jsme se utábořili ve veřejném tábořišti „šlechtův palouk“. Kamarádi se dočkali tolik vyčouzeného koupání, a košile tolik potřebného vyprávění.

- Jsme rádi, že šlapací část potoka je za náma.
- Velšina má smíšené pocity z prostředí veřejného tábořiště.

TURISTICKÁ CHATA ČIHÁK

ZEMSKÁ BRÁNA

... trestám 50 klicama ...

V CAMPU "šlechtův palook"

a můžeme se
potápat ?

KONEČNĚ VYPRÁNO

11. DEN
čtvrtek 12.4.

Studené ráno, rozespálý kemp - tak začal tento den. Po snídani a několika hrách jsme vyrazili na oběd do restaurace (leťerá nás mile překvapila). Po dobrém obědě čekala na všechny hodina ježdění na lodičkách po přehradě. Následoval nákup (zase jsme byli mile překvapeni), a opět očekávané koupání. Ve vedru které se vstědalo, to byla jediná možnost jak pozvednout náladu všem účastníkům putávku.

- Želva (jako hlavní stavitel), Viki a pár dalších kamarádů postavit na teraji přehrady písčiny kvád s vodním příkopem.
- Skupinka „trempů“ nám předvedla, jak je také možné se nemožně chovat.
- Usínáme za přizvučování opileckých hlasů.

představte si, že jste koloniální vojáci ...

ANI KAPKA NAZMAR!

"pádlyj"

"neni zrouha
šaplá!"

"proč se..."

ano, pane "stavitelé"

HRAD "PASTVILNY"

12. DEN
Pátek 13. 7.

Budíček, rozevírka, několik her, oběd, koupání,
několik her, večeře a večerka. Takto proběhl
poslední celý den v „prokletém“ kempu šlechtův
páloek.

- Na pláži se objevili další dva pískové hrady.
- Proběhla konivola bačků.

13. DEN
Sobota 14. 7.

Konečně balíme, a chvíli na to necháváme Šlechtův
palouk za zády. Čeká nás závěrečný oběd v Panelové restauraci.
Speciálně pro nás připravili přírodní řízek, hranolky, zeleninovo-
vou oblohu a výborný pohár s mandarinkami, ananasem,
zmrzlinou a šlehačkou.

Po několika hrách pokračujeme dál ke Tiché Orlici. Tábor
jsme rozbaliли kousek od vesničky Těchonín. Navečer
jsme využili pozvání Junáků z nedalekého tábora, a
formou poplachu se přesunuli k nim do tábora.

Večer proběhlo vyhodnocení putávku, předávání placek
a samrátek.

- Při poplachu někdo začal říkat, že spácháme na vlak, a tak
stihli kamarádi zabalit, uhasit a zamaskovat ohniště,
za 15 min
- Večer se udělala zatraceně velká zima.

14. DEN
Neděle 15.7.

Dobrou snídani (na kterou nás pozvali Janáci) začal poslední den putávku. V rychlosti prohlídka jejich táboru, a šlapeme na vlak. Ve chvíli čekání na zastávce Těchomín udělal želva ještě svoje vyhodnocení putávku. Každému řekl, co měl, co mohl, nebo co neměl.

A pak zase vlaky, nádraží a vlaky. Do českých Budějovic jsme dorazili v 20:30 hod. Pozdravem AHOJ! skončil náš druhý putávk, během kterého jsme místo plánovaných 93 km ušli asi 130 km.

Roman

VE SILAUTSKÉM TÁBOŘE

A DOMŮ!!!

... nemysleba si, že poslední den nebude pořádek!!

92. schůzka

Tato schůzka byla první ve školním roce. Přišlo nás na ní hodně málo. Nejdříve jsme měli nakreslit, kde jsme byli v prázdninách. Vyhrála Aleška, Jarka a Martin. Potom nám Roman řekl, že se spojíme s Bílým Mustangem a že já se odešel z oddílu. Nastávla hra kterou vymyslela Jana. Počasí se nám moc nepovedlo, proto jsme byli v klubovně. Už zase jedeme ve starých kolejkách!

Kaťa

93. schůzka 12.9.

Ime ve 3⁰⁰ hod. jako obvykle jsme se sešli u ODDM pak vyšli ke klubovně střílet. Konalo se spojení Klubka, Křečka a Bílého Mustanga. Potom se vyprávěli různé věci a nakreslily papírky na výpravu. Potom jsme hráli na pantomimu a Lyon ukazoval kouzlo. A nakonec jsme hráli křiž na nůžovkách. Kreslily jsme se a odešly domů.

Lyon

Výprava k soutoku Lomnice a Skalice - Řičky 21.-23.9.1990

První výprava po putávku a v tak malém počtu (10 komarčidů) blesklo mi hlavou v pátečním chmurném, uplakaném odpoledni na česko-budějovickém nádraží. Naš oddíl se začal velmi stěňovat. Někomu se nelíbí, že jsme se spojili s Bílým Mustangem, jmi přešli do jiných oddílů, nebo přestali mít zájem.

A tak se tedy vydala skupinka komarčidů z naší cílové stanice DOLNÍ OSTROVEC směrem ke louce na níž se v šeru tyčily staré př napolo rozsebrání transportéry. Zde na louce v dřevěné bouči jsme našli útočiště píteční noci.

šampion

Ráno probuzeni hláskem komarčidů, nám nezbylo nic jiného než vstávat. Po zamaskování terénu jsme se vydali kausiček proti proudu Lomnice. Řičku jsme přešli po rozsebrání kůže, která snad držela nad vodou př jen svou vůlí. Po chvíli cesty rozhodli jsme se přesbábat Lomnici po řepích kamenech na druhý břeh. Ně všem se podařilo po kamenech zdárně dopít na druhou stranu. Zuba si trochu otkladila nohy a kláca př vyběhku „už jsem tu sakomika sprjij biak trochu jinde než kličela.“

stěba šabice

Za vydatného šápcí jsme potom došli na Řičky. Rozbít nověčky a rozdělát oheň nic jiného se zatím nedalo dělat. Rozděláním

okně jsme si mysleli, že dleš' zaženeme, ale nikoliv.

Po chvíli odpočinku a s plnými žaludky vyšli jsme se na obhlídku řičky Lomnice, která ústí do Arlické přehradky. Starý rody byl tak měkky, že jsme se prokázali po jepínu korytě. Když jsme se vrátili z obhlídky mělyvala nám nic jiného (pro samý dleš'), než pořádně upravit nověciky a zalehnout.

Ráno se někteří jedinci probudili s mokrymi nohama, či spíše s mokryma nohama. Kdo... maked' bunda, kalhoty, boty. Uvařila se snídaně a seršant dal nůž odjet do Č.B. dřívějším slabému, s tím, že zbytek času, do našeho plánovaného návratu strávíme u něho doma. Zabrali jsme si a vydali jsme se do VRAŽE U PÍSTU na vlak.

Přálo nám štěstí a tak jsme se opravdu dostali do Budějovic dřívě. Seršant nám upek' doma perník, který byl také dobrý, že byl celý sněden v rekordním čase 2' 30". Mezitím jsme si prohlíželi sešity s fotkami z různých rodu, jelikož někteří lamaxi nevěřili, že Roman s Vikem při minulé návštěvě řiček bodili Lomnici, až tam co stáli.

Slozem "AHU" skončila naše příliš mnoho vydatná výprava na řičky.

šmudla + transportér

šmudla + transportér

Yama

JEDEN Z CÍPŮ ORLICKÉ PŘEHRADY

90 9 22

„malá kámen“

90 9 22

„malá kámen“

90 9 22

To byla
možná, pro
maximální
lehkém
sah. 3. den?

90 9 22

Brr - žilová
mokrá voda!

„malá kámen“

90 9 22

„malá kámen“

90 9 22

96. schůzka

Šel do se na 14. samaridii. Trávil se slunem
a také jsme se nechtěli poutat a naši baluborné,
šelera je "pod psa". Dostali jsme se ráce, šede
jme si zahradili hru na "Baly máček" balubory
a skane la'zi. Byla to pěkná hra a spousta
kasmaridii zůstali srozi první body. Přesunuli
jme se bliže k ráce a s mužích nové uata-
movených deuce mách se odpočkali další hru
Pocasi se změnilo se ráce a také jsme se
rozteli do budovy OODM. Roman dostal porádal.
Ještě jsme si zychlosti zahradili hru na "na-
mořníky". Čas máš klávil. Ozvalo se jen
AHOY a už jsme se rozcházel do svých domovů.

Muzama

98. schůzka

Na schůzku přišlo 16 kamarádů. Petr navrhl, abychom si zahráli „úplně lehoučkou hru na 10 minut.“ Avšak ta trvala půlduktě hodiny díky Honzovi a Krymu (byli řádně poslušáni). Počasí ^{bylo} bylo srovná teplé, proto jsme se přesunuli do klubovny, kde nás Roman informoval o důležitějších větech. Pak jsme si zahráli na loterii. Byl nám čas akorát na malou hru se slovy. Schůzka byla zakončena slovem „ahoj“!

Alena

99

. schůzka

24. 10. 1990

Jeśli jsme se ve 15⁰⁰ před „ODDH“ kde nám spion sdělil, že se po dvouměsíci máme dopravit k naší masové akci klubovně: Hnězdoborské 16. Dotazily jsme se tam ve 13 minutě. Přeměsí jsi řídle

20

18. vedlejší místnosti a 18 půdy, přidali
jsme si o tom co s máme přemést
ma sobasni uklyt klubovny. Spion pro
nas mel hra so byla ma mladly Mel
saki hra s rostlinami. ~~Priručky~~ ~~hde~~
~~byly~~ ~~rostliny~~ ~~dal~~ ~~ma~~ ~~zahradu~~.

A my je mely hledat hra byla
mulozemi ucila k jsme s. Spadně

Pomam mel saki hra. Potom jsme
se vydeli (domu) k ODDM. Cestou jsme
zamechali edyji barmanaky ma zastavce
Posli jsme pred ODDM "A si domu."

Cihaj

Štěpána

SOBOTA 27. 10. 1990

Velký den jsme věnovali malování, uklizení a upravení
naši nové klubovny v Kněžskodvorské 16. Všichni
komarodi se snažili, a tak můžeme říct, že máme
konečně pěknou klubovnu, v které můžeme mít
vlastní výzdobu.

Pome

100

31.10.1990
schůzka

Tato jubilejní schůzka proběhla
výjimečně u mě doma.
Kamarádi měli sraz na nádraží
ČSD, odkud je spířin dovedl
do mého bytu. Perník, bobouška,
zákusky, - to vše se "sešlo"
na stole, a tak měli kamarádi
neustále sladkou pusu.
A pak to přišlo, hlavní bod
programu - promižání z letošního
putávku. (někteří kamarádi se
divili, jak se žvábili během putávek)

Následovalo povídání, "bratření"
na kytaru a zpívání.

A potom, jedna nepříjemná
záležitost. Kamarádi měli měsíční
podmínku na doplnění oddílu.
Toto se jim nepovedlo, a tak
po poradě s rodiči je pozastavena
činnost na 3 týdny. To znamená,
že se sejdem až 28.11. v naší
klubovně.

Renar

Tešili jsme se v naší nové klubovně.

Naši klubovnu si velmi rádi máme.

Na tuto schůzku přišel nový člen jménem Ladislav. Byl nám velmi dohládkou. Vrátili jsme rádi kory, které byly naplněny jedním z nich byla má správná.

Oni si to kři jsme si ověřili ověřit. Bylo se naplněno kři kromě nám přidat několik dětských a pomůcek do nás. Uprostřed klubovny byl postaven hrací stůl je uspořádán a upraven.

Na této schůzce jsme si naplnili mnoho hracího materiálu. Vybrali jsme děti a dětské oblečení. Každý z nich musel naplnit a pak se na bytosti přejít. Klauze si nám rozdělil ias nás klauze a schůzka se skládá ke kři. Nakonec jsme svolali naši schůzku "AHOS" a naši přede.

Okoy

Máta

102. schůzka

prosinec 1940

Šli jsme se opět v nové klubovně a hned měly
Spioné rozhodl historicky která jsme měli používat
na konci schůzky. Pak Peter rozhodl obálky, které
jme obzvláště pro přístavbu. U nich byla se pro. Dlou-
ho hledal, než jsme rozhodli obzvláště. Měli jsme
dobře kroužek na přístavbu, tam byl klič k les k ní.
Pokud ne vyšlo, že máme postavit co naprosto ho
směhuláka. Pak nám Roman řekl několik věcí
sacích věci. Hledali jsme se psí několik kera
ani jsme se nerozdali a bylo 6⁰⁰ h. Řekli jsme si
naše "Abay" a rozšli jsme se domů.

Klára

103. schůzka

14. 12. 30

Naše setkání bylo jako tradiční v klubovně.
Vidoucí se tenkrát něčeho v hojném počtu.
vycházeli jsme ruský a už začala první hra.
Byla velkou jednovousou i když nám děla-
la problémy. Klára dostala 3

svíčky a sítky. Svíčky se měly zapálit a co nejoule
 novějším při světle a to z toho důvodu, že někteří kama-
 ráci měli na úkol svíčky sfouknout. Potom nám
 Roman zahrál písně na bytlovu. Ale to nebylo všechno
 Špán vymyslel hou "molekuly hej byle se" v přepra-
 cování. No možná by se nikomu zdálo lehké vrát
 pusuu kolík se směřuj dlehnout do klubovny
 a sehnout si, ale jak jsme sami poznali není
 to tak lehké. "TU TU TU 1800" a je to schůzka.
 Po bouřlivém "ANOJ" jsme se rozšli do kalné-
 mych ulic směřem domů.

[Roman přišel z pracovních aktivit dle
 Špána si stábla udržovat post
 a jama nepřišla vůbec]

104.

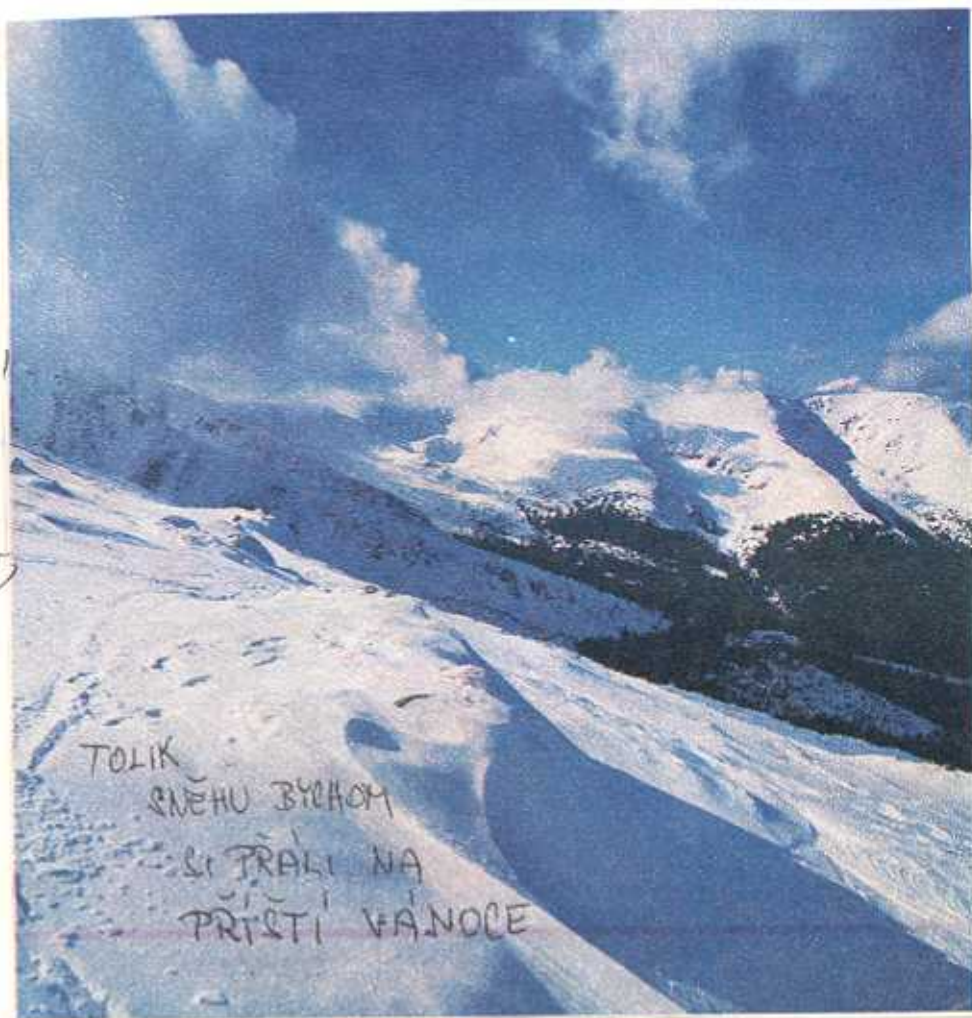
SCHŮZKA

OPPE-SI-ES

Dneška byla schůzka vánoční a tak tak trochu slavnostní. Sešli jsme se v klubovně, nemluvíme o „nepradicičce“ sůlce, ale uvnitř bylo teplo. Holky obdoby strouček, který tu na nás čekal od minulého středy. Někteří ordoly byly úpadečné, zvláště portréty vedoucích udělané v vajících. [Byli jsme v Romovem překvapení.] Sešli jsme se v koženém pčtu, nikdo nechtěl

domi a všichni se šli na dárek.

Roděloralo se arí na konci schůzky a hárdy byl uctyčeliny, co když morna na něj nebylo! fěršek si vypravil na hárdělor, taku s uověrem jme se dorchářeli do pánočních domovů. PION

TOLIK
SNĚHU BYCHOM
SI PŘALI NA
PŘÍŠTÍ VÁNOCE

Vánoční výprava

"o Velkou putovní placku"

23.12.1990

hrad LOUŽEK

V počtu 3 vedoucí, 6 dětí a 2 knízy šli jsme se sebou v pět hodin na měchraži. Asi o dvě hodiny později jsme v Bujanově vyskákali z osobáček a vyšli se setkáním krajinnou ke hradu Loužek.

Poprvé, co jezdíme, nás na výpravě přivítala opravdová Zima, proklovna sněhem, sváteční ticho a magická atmosféra zdi hradu Loužek. Rozdělali jsme ohně, vyrobili sůjín a šifrovali Roman se stal do díla. Hlavním bodem programu však bylo zapálení o Velkou Vánoční placku, kterou loni na Zlaté podkoží vybojoval náš oddíl. Soutěže vycházely z aktuální situace: o největší sněhovou kouli, hledání listech se sněhem, křefování skromu sněhová koule apod.

Čekání na opěčení kníl jsme si zkrátili lítkou sněhová koule, když zejména Špión se o kníty pral jako lev. Nakonec se modláři všichni a ještě zbylo. Na měchražiích Bujanov jsme vyhlásili výsledky soutěží: nejím

Každá kelen Velké placky se stala Zuzana. Pak už jsme jasně masech koslíčkem a ten nás odvezl až domů.

Zdeněk

107 schizuka

Když jsme přišli do klubovny, byla tam nicma jako v márnici. Schizku jsme zahájili Ignonovou hrou s košíkem. Zahráli jsme si několik kol. Povídali jsme si a za chvíli Roman vysvětlil pravidla další hry s obrázcem. Po hře jsme si řekli několik vtipů, například: jak pozná indián že řeka vyschla? Tak, že se mu ptá na kanoi. Další hra měl připravenou Ignon. Na dvoře byli rozmístěny malé špatičky, kdo jich nasbíral nejvíce, vyhrál. Roman rozdál každé družině mapu na které jsme měli popsat nejvhodnější trasu k přemístění z místa na místo. Mexičim přišla Jana, která měla připravenou hru s čísly. Pak zaznělo známé **POBY!** a kamarádi se rozutekli na zastávky autobusů.

Jarka

108 schizuka

Jako vždy jsme se sešli v klubovně. Roman vyhodnotil hru s mapami a začalo se vyprávět o všem možném. Ignon připravil hru se špendlíky, měli jsme je postupně přemístit z jedné míšky do druhé. Když hra skončila

začali jsme si povídat o čtvrtém rozměru.
Ziba to nemohla pořádně pochopit a tak jsme
toto téma nechali. Samozřejmě nechyběly
ani písničky. Když už byla loma a blížil
se konec schůzky, Špion začal vyprávět
o strašidélkách. To se nám všem líce lí-
bilo, ale skoro každý se bal. Po dobré zábavě
jsem se rozloučil a šel si domů.

Hanka J.

109. schůzka

Když jsme přišli do klubovny, byla už příjemně
vyhřátá. První hra, kterou vymyslel Roman, smě-
la takto: nakreslit v paměti koumnu a deseti-
halerů. Vyhrála Klára, Štěpána a za tuto výhru
riskovaly tři body. Po chvíli odpočinku jsme si
zahrali hru s čísly. Vždy dále tři dobrovolníci
šli na dvůr a hádali, jaký kamarád se šel
od ostatních. Po této hře přišel Pišťálka a s
mimem hra "se S a bez S".

Zuzana žil byl tam tam ~~to~~ ^{chod} všech jde
~~to~~, sama sár Jan Sam. On
rád ~~byl~~ měl mez bez
řvu a rád spál na ní.
Salm zde ~~to~~ ~~žil~~ bez deam
a rád. ~~šed zde žil~~ měl
zde ~~žil~~ Byl zde rok dva, tři...
sto... Teď rád chle' b ze
suejch ~~me~~ mez. Hec rád +alc
rád ~~me~~ ho měl, že pro
něj i zmřel. Spí ~~poet~~ svou
Teď ~~aspi~~ pro svou zem
Teď žní od mez brek,
pro něj.

64

JARKA

~~Byl~~ Byl pa
Byl pes a haf. A když sár
raf, sark uf. A pánobouch
a pes was kouk, ~~was~~ šel
~~to~~ was sam, kde už byl
a sak se krás a byl mráz
a on chlad. A ~~pa~~ on
šel dal a was ~~pa~~.
A pán byl jak mrak.

75

77

Byl šel král a král klal ~~to~~, byl so chlap ^N a pes
ho raf král pad ~~to~~. Byl so ~~to~~ král ~~to~~
a sen řek šel byl ~~to~~.

25

Imudl

Výprava na Malš

VESNICE

23.2.1991 PŠENICE

Ráno po 9⁰⁰ jsme se sešli na radnici ČSAD.
Posedli jsme do motoráčku a vyjžděli směrem
od česbých Budejovic k proučce Pomezí. Jedinými
kolečkami jsme se prošli směrůmi pánevými, podle
kterých se má místo kde bylo ohniště. Právě tam jsme
dělali pro rozdělení ohně. Německé ledy už byl ohně
zostřil. Posedli jsme a měli naše svácnky. To chvíli
odpočívku jsme si zahusli docho se stavěti hru s papírky.
Měli jsme se pydat po zvěřích skopách. Jistě se jedná o malou
kubusiděti pravěti jsme, aby my jsme musíme udělati
hru pedouem. A v tom momentu jsme se rozhodli podit.
Taková nějakou zedmodochou hru, avšak přitom nevěděli co je čípa.
Ke konci hry museli splnit úkoly, které byli zabý ty rod rá-
zovními ústly. To hru jsme si sedli k ohni a dospivali si po
kumpských písní. Potom jim ubívalo naidnout do motoráčku
a jet domů.

ahoj Klara

112 schůzka

Dnes jsme uzavřeli schůzku jako obvykle v 15⁰⁰ hod,
ale ve 15⁰⁰ hod. Roman nám sdělil, že schůzky
budou nadále, ale povede je Špion. Také nám řekl,
že po pobytu v Rakousku odjede do Austrálie.
Potom jsme hledali ~~skoro~~ kdo pozná znáčení na
vlakch. Rozdali se ~~špion~~ na posílání zá-
leží o akci. ~~Špion~~ ~~Česka~~ ~~člásky~~ ~~krvč~~ ~~naporádi~~
& 2 kamarádky nám daly ~~nedoucími~~ ~~další~~ ~~člásky~~
(nikolke starik v podobě hry. Přišla Hanka.
Potom se pokusili o to, kdo zapálí svíčku,
kdysi ~~sedl~~ na láhvi a má ~~natavené~~ nohy.
Kam přišla Jana. Odpovědělo se nikolke starik
a šlo se domů.

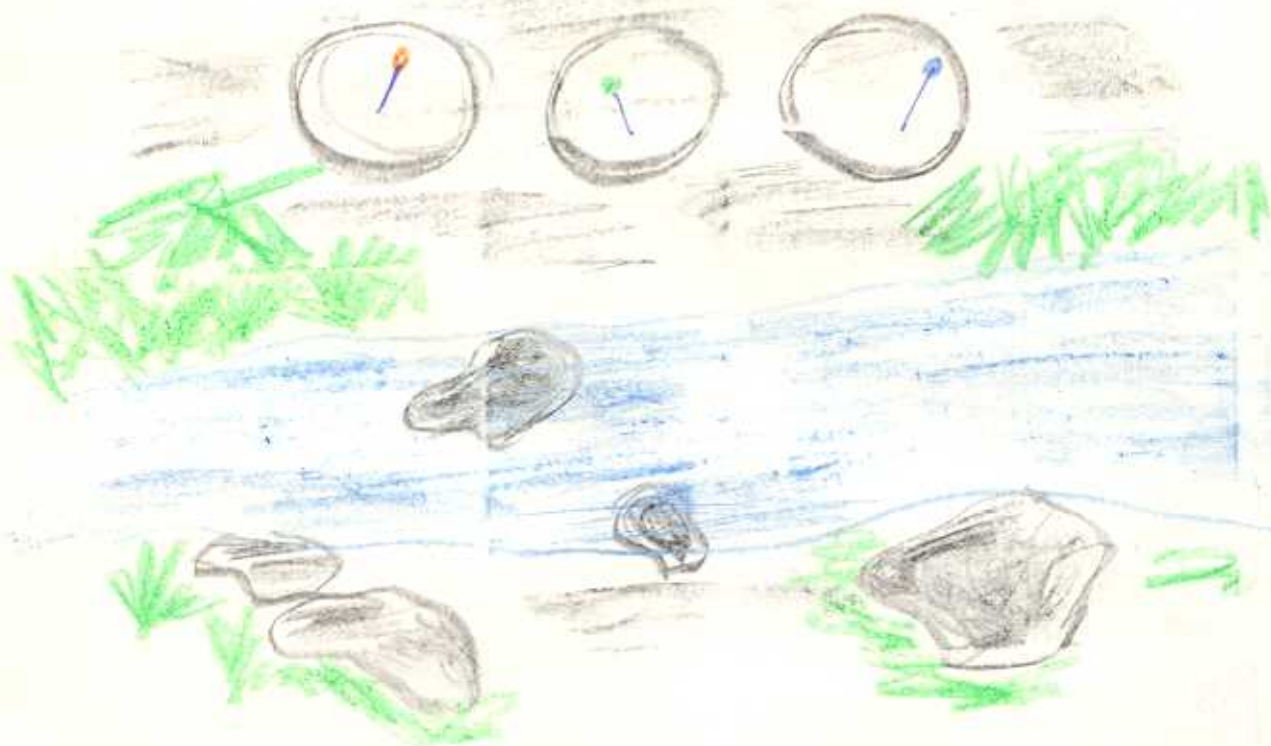
Hugi

113. SCHŮZKA

Sešli jsme se v hrozném počtu. Zahra-li jsme
si první hru, která se zdála být jednoduchá.
Měli jsme utvořit telegram z těchto písmen:

A, B, C, Č, D, E, F, G a to tak, aby každé slo-
vo začínalo na A, B... Vznikly z toho
různé blokotny, až jsme se museli smát.
Po chvilce přišla lanka, a protože bylo
pěkné počasí, rozhodli jsme se, že si u-
děláme přírodovědnou procházku k Su-
chomelu. Dorazili jsme na určité místo
a zahra-li jsme si hru „jehla v klupce
sema“, kterou jistě každý zná. Slunce zapadalo a miradi jsme se roz-
cházeli na zastávky autobusů.

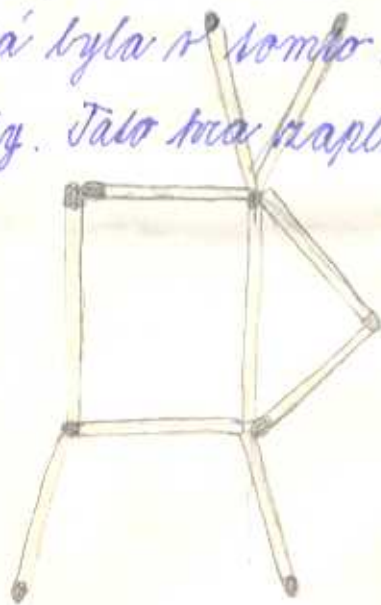
Liba!

114. Schůzka

Lešli jsme se v malém počtu. Epion udělal docházku
a po chvíli jsme si zahráli první hru se sírkami.
Podobale se podle toho, kdo utvořil hlavočím nejrychleji.
Celo nám vysvětlil, vů co se týká Velikonocního vandru.
Konečně došla Hanka a započali jsme druhou
hru se slovy. Někdo z kamarádů si myslil slovo, ale
místo písmen napsal čárky. My jsme hádali písmena,
která byla v tomto slově. Kdo uhádl, získal dva
body. Tato hra zaplnila čas, který zbýval do 18⁰⁰.

Alona

říjen 1991

Všechno je nakonec jinak, než si lidé přirodně myslí.
Ukázalo se, že spojení oddílů nebylo ten pravý krok.
Hlavní díly Špiónové osobe. To, co jsme tolerovali nebo
přehlíželi našim přátelům a nepřítelem se stalo překážkou
a tím, aby Špiónové naše oddíl nešli.

Nakonec jsme se s Romanem na Pájiu našich rozhodli
oddíl opět rozdělili. Pro nás to znamenalo otázkou etí
a zachování principů, které jsme u nás nikdy neupravali.
Tím jsme ztratili klubovní, většinu kamarádů a divněm
spousty ostatních lidí. Někteří jsme již nikdy ani moti-
vaci hledit se navrátit po nás, které nám uskladňovali
naši domovní, kamarádi a přátelé. Jedním z našich
cílem bylo zachovat si čistý štít.

S pěti kamarády pokračovali Roman a Hanka se schy-
kách u Romane a byli... Průběh: několik vandrá,
výroční čtení osady. Kronika po celou dobu, byla v záruce.
Nikdo nevěděl, co bude po předznamenání.

Roman se dostal do špatné finanční situace a navrátil
osobně z všech stran odjel za práci a hlavě
ani za klidem a mírem v duši do Francie.

Vedemí oddílů jsem přiznal jí, s rozhodnutím, že lidé
pokračovali a tím, co jsme dali dohromady za uplynulé
léta roky.

První schůzku v našem školním roce jsem svolal na 2. října.

Želha

Udo křem krade

Na HRUBÝ PYTEL, HRUBÁ ZAPLATA

Kdo se moc ptá
Bez práce ne

moc se doví

Jablko nepadá daleko od stromu
Kdo se bojí, toho se DOŽIVÍ

Lež má krátké nohy

Kde jinež, jinež kopaj,

Kam čert mávne vadit, ženstkon

Co je děpim to je savenim

UŠI MIL VALIS
181 MIL VALIS

"kde nic nedokážeš, tam nic nechťej"
Latinské přísloví

zlato cose třípyti

Radno mondřejší večerem

hehas

VÍME VŠE NEVÍME NIC

Jdra Cimrman
"Teorie poznání"

Ohýbej str

omek dokud je mladý

sdm do mi

Lehce nabyt, lehce pozbyt

padaj

kaos

Nefikej hop, dolid, jsi nepřeskočil

to na stude

Krhútem se můžeš stát kdokoli,
pocít-li nutkovou potřebu
čl. I odst. 1.
Avatar je povinen být proráplem
čl. II odst. 7.
"Pravidla Krhútského národa"

Kovářova kobyta chodí bosa

Smích je kořen života

Saty dělají

Triskrát měř, jednou řez

VENI VIDI VICI

"přišel jsem viděl jsem zvítězil jsa"

Gaius Julius Caesar Octavianus Augustus

Lež má krátké nohy

Nesudíte dne před večerem

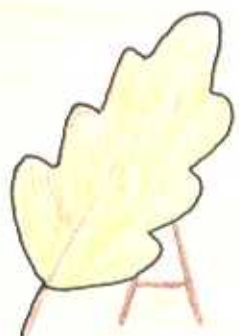
člověka

124. schůzka

2.10.1991

Na nádraží v Č. Budějovicích mě přivítalo milé překvapení. Na schůzku přišla Hanka a Jana, ale klamě spousta kamara-
nádi a kamarádek, kteří jsem už dlouho neviděl. Nejdříve
jsme museli vyřadit, jak dlel by Romana. To se nám podařilo.
Schůzku povede Hanka a Jozza, vypraví budu pořádat já.
O životním nepříjemných jednání a hlasování byly tři hry Asociace
a nyní novými podpisy poslední, kde se vyžranenalo, Štěpána.
Takže všechno se vyběhlo jako v letech minulých. Letos již
po čtvrté. Doufám, že tento rok bude pro Elbu kněž klidnější
a šťastnější než ten loňský.

Zelma

JDE

DÁL

11. - 13. 10

1991

VÝPRAVA

NA ZLATÝ

POTOK

V PÁTEK ODPOLEDNE SE HRÁ NA HRADNĚI ČSD SEŠLO TĚT KLUCŮ, HANKA A ŽELVA. NÁSLEDUJEME DO KLAMU KTERÝ JEZ DO ČIČENIC. V ČIČENICÍCH PŮI PŘESEDÁNÍ NA KAT DO HUSINE SE Z NAMI PĚDAL VÍCE. ASI 2 KM OD ZASTÁVKY BYLO NAŠE TÁBOŘIŠTĚ. PO ROZDĚLÁNÍ STANŮ A PŘÍPRAVĚ OHLAŠTĚ NÁS ŽELVA SEZNAMOVAL BLÍŽE S UPOVÍBÍM ZLATÉ HOREČKY. PO PŘÍJEMNĚM ROVDÁNÍ SE VYTAHLA KYTAŘKA A HRDI SE ZHÁME I MENĚ ZHÁME PÍŠKY O ZLATOVORECH.

TEH VĚČE BYLY I HLIDKY. KAŽDA TRVALA HODINU + PŮL A HLIDAL KAŽDÝ SAM. SPÁT SE ŠLO ASI V PŮL JEDENÁCTĚ.

HLIDKY PROBĚHLI POMĚRNĚ KLIDNĚ. BUDÍCÍČEK BYL V 7⁰⁰ H.

POUKY DEN ZÁHO SE ZÁČALO ROZČNČOV (VOD 71 REZ^m) A

DANKI HYGIENOU. POTOM SE KAŽDÝ HAYEOL A PŘÍPRAVIL SE

NA HROUHAŽEYICI HRU. ŽELVA TĚNĚ ROZKNIŠTIL V POTOKU KOUSEY SLÍDY OBRAHE PROZÁEM CELOFÁNU. BYLO YCH CELKEM DVANÁCT. KAŽDÝ MĚL ZA ÚKOL NAYIT CO HESVICE ZLATA (KOUSKY SLÍDY).

V této době měla zlata měščí Petr" po této době
 následovně ještě několik dalších drobných měř.
 Když jsme se dost vřadeli, zabrali jsme si batohy,
 zamaskovali očiště a vyrazili na cestu pod zlatého potoka.

ORIGINÁLNÍ SCÉNÁŘ HLUČEK

Filichy:

11. 10. 1991

23 ⁰⁰ - 1 ⁰⁰	23⁰⁰ - 1⁰⁰	Petr Vlček
1 ⁰⁰ - 2 ³⁰	1⁰⁰ - 2³⁰	Jirka
2 ³⁰ - 4 ⁰⁰	2³⁰ - 4⁰⁰	Lojza
4 ⁰⁰ - 5 ³⁰	4⁰⁰ - 5³⁰	David
5 ³⁰ - 7 ⁰⁰	5³⁰ - 7⁰⁰	Petr Rozálek

rozdělit oči, Budiček

HLUČKA JE ZATÍM KUČKA. KOUČI CUKAZI,
 PO TOL HUČI. ŽELVA CHÁPE A FOKER SEBI
 SOJEDZARDNI VITR. VŠE DÝCHA' BOMANTIKOU!

● SIŠSIA VYT VLA ...

OMYL BIL TO PETR VL.

CESTA BYLA ZPRŮBĚNA NĚKOLIKÁ RŮZNÝMI HRAMI, KTERÉ SI

ŽELVA

PRIPRAVIL.

A STJŠNĚ
 TO ZLATO HAYSA
 KE ME

TEU PETE TO
 JSTE PRAVĚ!!!
 RUCI JALO LOMTY, AZABEY...

16. 11.

VÝPRAVA

NA ČERVENÉ BLATO

16. 11

V sobotu kolem sedmé hodiny ranní se sešlo na nádraží ČSD pět kluků, dvě holky, dále Hanka, Jana, Roman a Václav. Nasedli jsme na vlak smírem do Kouzelné Hradě. Ve vlaku se hrálo na kytary písničky.

V Kouzelné Hradě se k nám přidal Zlva a spolu s ním jsme (se) vypravili smírem k Červeným Blatům. První zastávka se udála na rozcestí Jmíř vedle. Každý zde využil ke hraní dvě kytky. Potom jsme dál pokračovali v cestě.

Na vhodném místě byl rozdán oběd. Po obědě byla při nástupu Hanka přizvána do oddílu, při čemž dostala modrý sáček a domovníku. Dalším apertivním momentem byla hra na lovců a medvědy.

U nás jsme pokračovali dál v cestě. Náhlada byla dobrá, vyprávěly se vtipy.

Asi po hodině jsme došli k Červeným Blatům. Jako přírodní rezervaci jsme si prošli po náské skusím pěšince. Vítko jsme pozorovali bezemně vyhlížející kacíry.

(~~U nás~~) Následující hodinu jsme stápli až k velké chabce, kde se odehrála poslední hra dnešní výpravy. Vesla mášev levně a paserátk.

Jako pánovaci složí sloužitky sítěky. Některým
se v této hře darilo, jiným méně. To však
vzhledně neovlivnilo veselou atmosféru hry.
Potom následoval nájem pochod do křehkova
na vlak, který jsme stihli úplně na čas.
V příjezdu jsme se ještě odebrali k Romanovi
do lesa, kde bylo předááno camrátko
a promísunty díatky.

Na tuto výpravu máme vřelou dobře
vzpomínky i přes ne moc kvalitní počasí.

POHLED
NA JIŘÍKOVO ÚDOLÍ

III. Ročník Klání o Velkou

14. 12.

Vánoční Placku

Tato vyprávění jak se napovídá níže byla o Velkou Vánoční Placku. V 7:00 hod. jsme se měli sejít před Romanova domem. K naší velké radosti nás bylo velmi málo takže bylo smutnější vyhodit placku.

Byli jsme 4 kluci a 4 vedoucí. Když jsme se sešli, chvilí jsme čekali a pak šli na zastávku 7. Nemuseli jsme dlouho čekat a na chvíli přišla 7 a mi s ní jeli až na předposlední zastávku. Vystoupili jsme a šli po červené značce podél řeky, až jsme našli příhodné místo. Roman rozhodl, že oheň rozdělá Petr M. a já a ostatní šli na dřevo. Když se nám podařilo rozdělát na 3 sítky oheň chvilí jsme se ohřáli a pak šli vedoucí obhlédnout okolí. My jsme se zatím ohřívali. Vedoucí přišli asi za půl hodiny. Zase se chvilí ohřívali, ale po chvíli zase odešli připravit velkou kůru o placku. My jsme zatím jedli a přikládali do ohně. Byl jsem jako poslední na světě takže jsem měl dost času. Konečně se Hankou vrátila a svačnou a já byl na rade. Nejdu v jsem ale musel udělat test, který jsem bohužel špatně pochopil, takže jsem hned na ráno šel sítka o hodinu. Postupoval jsem podle papírku napíchaných na stromech. Zatím jsem šel dobře. Ta další m lístky byly napřávnárimus 200°. Pomocí bussly jsem se orientoval a šel dál. Šel jsem dál až došlo k malé skále z které jsem se měl slazit. To jsem také dělal, ale pro jistotu jsem se ještě uvolil kam. Když jsem šel dolu Roman mi musel rozhodnout dít rukavice, které jsem tam popomněl. Jana mi dala další lístek. Keptala se: „co bys dělal kdyby na tebe šel medvěd“. Řekl jsem: „vylezl bych na strom.“ „Ale kdybyš měl pušku řekls Jan.“ „Vystřelil.“ Tak mi Jana dala talír a řekla že mám být rámy na zabití medvěda. Medvěda představovala tělesná tyč. Až na to slední třetí pokus jsem zabil medvěda. Pak jsem šel k rovině - mu Romanovi domi, kterého dělal Xelva.

Když jsem se nemohl přivést k práci, tak se pokoušeli všichni. Surovost jsem měl rukavice a přiložil k ruce expanzi. Po chvíli dráha mě jsem se seřezal, "to je to lepší"? Xela mi nevěřel a tak jsem šel k kopci a on řekl, že už je to lepší. Potom mě poslal k poslednímu úkolu. Měl jsem uvažovat bajičku na tvrdé, ale neměl jsem esus. Tak jsem si došel do táboru si přivést esus. Kopce mi to posíl. Když jsem zase vyběhl nahoru, na malá malá chrástí a slusťí kousky dřeva. Když jsem si pohlédl, ale nic. Tak se to opakovalo několikrát, ale jen dvakrát a mi alespoň chytlo chrástí. Tak jsem to vzdal. Seběhl jsem do táboru a tím byla uhořelá hra a báseň plaků. Když jsem stáhl na zastávku a jel k Parmantovi domů. Přišel jsem k nim a našel jsem vykostrovaní všech lidí. Byl to můj velký úžasný jsem plaků vytrávil. Sice jsem měl stejné body jako kopce, ale měl jsem lepší čas. Poslal jsem plaků a dostal PF 1997. Potom jsem frakl na kytom do 170 a pak jsem se vrátil do svých domovů. Kytom se mi moc líbí.

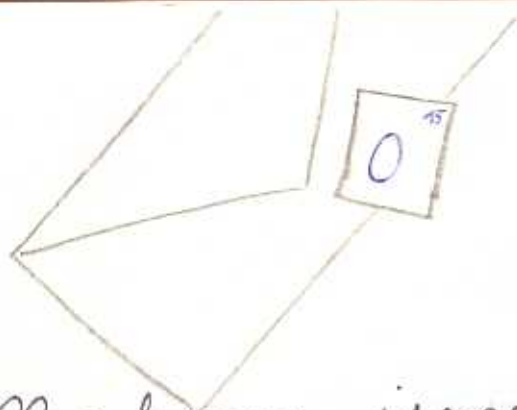

25. 1. byla Výprava do Ševětínských lomů.

Po přjezdu vlakem nám Želva vysvětlil pravidla hry. Obě družiny dostaly kartonky na, kterých byla narysovaná síť. Každé políčko bylo očíslováno. Za vítězství v hrách jsme si mohli vylosovat v bance očíslované lístečky s písmenky. Pomocí toho jsme mohli složit správu. Po chvíli cesty, která vedla kolem lomu našel Želva vhodné místo na první hru. Každá družina dostala lano, do toho se měla co nejvíce samostat a ~~po~~ po startu zase rozmotat. Pak co nejrychleji běžet k vlastní bance. Pro bílou družinu byla bankou Flanka a pro modrou Viki. Druhá hra byla opět s lanem. Udělali jsme si dvojice. Vždy jeden člen z modré družiny s jedním členem z bílé. Každá dvojice házela 3x, kdo hodil nejdál mohl si dojít pro lístek. Potom jsme pokračovali v cestě. Další zastávka byla na rozcestí, kde Želva s pomocí Vikiho a Flanky připravil hru druhou. Flanka a Viki se schováli. My jsme měli za úkol najít

dva klacíky, zabodnout je do země mezi nimi jsme napnuli nit, a tu přepálilililili pod ní zapáleným ohněm. Po přepálení jsme ohniště zamaskovali a vyběhli po stopách banky. Kdo ji našel, mohl si vzít lísteček do zapískání se vrátit k ohništi a běžet pro další, do té doby dokud všichni nit nepřepálili. Když přepalování moc nešla, proto měly obě družiny asi jen 4 lístečky. Flonsa však měl za správné rozdělání skoušky z ohně hotové. Když poslední oheň dohorel, uvarili jsme si oběd. Po něm následovala hra, při které Zelva řekl část nějakého přísloví a my ho měli dopovědět. Potom každý dostal dvojlíst novin a Zelva řekl nějaké slovo nebo číslo. Kdo ho našel, nejdříve dostal lístek. Po této hře následovala další. Z novin jsme si udělali večerníčkovy čepice a z lan jsme utvářili ring a dvojice jako při druhé hře. Dvojice si stoupla naproti sobě ruku dali se sáda a druhou se snažili schadit čepici protihráčovi z hlavy. Přitom se však muselo skákat po jedné noze.

15

1⁴⁰

K⁹
P²⁰

A³

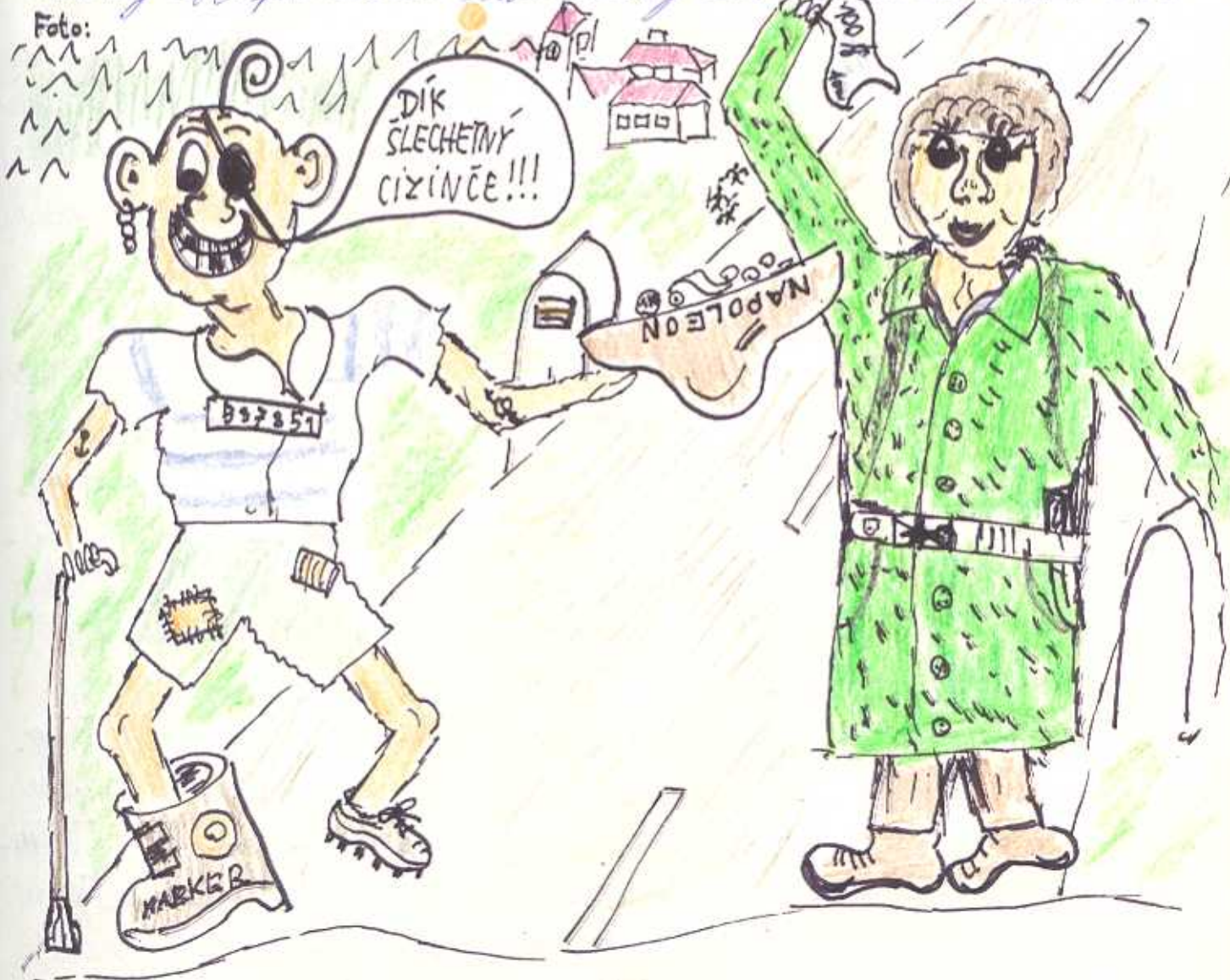
Nakonec jsme si so všichni sku-
sili proti Želvi. Však bez úspě-
chu. Z čepic jsme si udělali šip-
ky a která doletěla nejdál mohl
si jít její majitel pro lísteček.
Všechny nakonec skončili v ohni.
Když jsme zamaskovali ohniště,
dali jsme se na další cestu podél
loku potoka. Na další se zastávek
jme ukáristili lístečky skákáním
přes lano a podbíháním. Nau-
čili jsme se hrát hru "na bimbá-
ka". Potom nám Želva nakreslil
na sem 1 kružnici pro každou
družinu a našim úkolem bylo stou-
pnout si do kružnice a skákat
se sněhovými koulemi do protihrá-
čů. Po této hře jsme pokračovali
v cestě až jsme se dostali na as-
faltsku. Potom nám dal Želva
přestávku, a po chvíli následo-
vala další hra tentokrát s mar-
seovkou. Každá družina musela
hledat v lese lístek se zašifrova-
nou správou. Po hře nám Želva
vyprávěl o tajemství Želviňských
lomů.

Podom jsme si zahráli „rybičky, rybičky rybáři jedou“ a následovali hodiny výuky polčičku a valky. Ihned po výuce jsme vyrazili směr nádraží. Při spátečnické cestě navázal Žilva s Kašou rozhovor o testu inteligence, při němž se ukázal jako vysoký inteligent. Když nás vlak dovezl na Českobudějovické nádraží rozloučili jsme se a odebrali do svých domovů.

Aleška, Lana

Do téhle sme masadily bures Nová ves a utvápně jsme
 šli potvaze se blížilo 12 hod čas zálutka. V půlce
 časy jsme zadržaly hru na promášení zbraní.
 Někteří křižáci ubývali zbraní byly doborale se
 psami nenášli. V každapři pohládine jsme
 prokázali vesmí kde právě vřel masopust a také
 krásný se peníze na lachemny šnětl. maskarim.

V hru sa vesnici se rozdělal okon a opetli se bursy
 a pak jsme si lehli nar mířinu kde se nos mohla
 nemot lenost. Kři jsme se až hdyš jsme špetkali
 na vlak. A alou domů!!

EVERYBODI IS GOING AT HOME.

I. JARNÍ VÝPRAVA

Do Canyonu VLTAVY

Zešlo se nás pět 28.3.1992 v 4³⁰ na ČSD, Želva a Ranka již byli.

Jeli jsme vlakem do zastávky VRABČE. Na zastávce Vrabče Lukáš zjistil že nemá FKOs, strojvůdce řekl, ať se jde podívat do vlaku, šel chvíli počká, Lukáš přišel a řekl že peníze nemá. Poděkovali jsme ochotnému strojvůdci. Když vlak odjel zjistil Lukáš že má peníze v kapse, všichni jsme se kasmáli. Potom jsme šli o kousek dál, samdal želva mástup družstva ukázalo se že v modré je máš čtyřky a v bílé jeden „Ček“ a proložila Aleška k Petrovy. A Želva řekl že předněšek budeme skupiny. Eli jsme hledat klusou snáčku, po které jsme šli do kosa, kde jsme měli nástup a želva nám sdělil že budeme krásnou o so žáká skupina najde větší vedírku jme-li, přede mno kěla mola vějířka jme-li. Želva se pousmál a řekl že kadt vějířka se do hry nepočítá. Všichni jsme se do hry sáhli ať jsme po cestě sbratili žlutou snáčku, so jsme zjistili ať na místě kde se ces. so rozdvojovala. Želva rozhodl že jedna skupina půjde dolů k rybníku a druhá směrem do pole. Naše skupina šla dolů k rybníku a druhá do pole. Já jsem šel hledat snáčku a Lukáš a Ranka hledali jme-li. Já našel snáčku a oni jme-li. Prošli jsme měli šesti. Žlutá snáčka měla věst k potoku, po so jsme nyní (nemá) nemohli najít potok. Zašli jsme pro želvu a Ranku. Ček už tam byl a Ranka taky, odebrali jsme se směrem ke žluté snáče. Vlákn. ke snáčky byl i potok. Po proudu potoka jsme šli imiv. Po žluté snáče jsme šli ať k místu kde se připojoval menší potok. Bylo so samo krásné. A Želva řekl že sady bude velká hra o skoušky z ohně radím co on hru přiv. pravý onu hru. Pravidla zněla: Jdysidáno stouj šlechtic měl 2 syny a každému z nich schoval poklad, mapy měl želva a na mapách byli města, řišiny, cesty, hrady a pod hrada ma byli velké kruhli a šipky jako chno bylo na každé mapě 1x. Mi jsme měli zjistit jak se jmenuje město a kam směřuje šipka. Šipky byly schovány v přítoku malého potoka. Byli napsány morseovkou např.: začte po proudu potoka.

SEBRANO - VYLOVENO
← Z VODY

Sever
Synu Petře
mij vzekz vezmi
s sebou jako dítka

Synu Petrovi

mapy
pohledu
Bedraa Jekuba

Synu Jakubovi

Sezimovo
Ústí
Synu Petře
místo kání
z Růže
mij vzekz vezmi
s sebou jako dítka
sebrano
v kamene

BRANO-VYLOVENO
VODY

malý pohľad
na jehlu

Do sum a pol míle
vod mesta pánuov
z Kríže

malý výhľad
z sedca jako dleka

selváno
v kamere

Sym
mesto
z Kríže

Zkoušky za ohně a výpravy ohniště všichni jsme zkoušky udělali aš na
 Alasku a Honku. Aleška ohen nerozdědala a lance zhasl když šel na
 příšel. Po hře byl oběd a všichni jsme se do sylosti majedly, sa naskovali
 ohniště a uklidili jsme sábořiště potom bylo vyhodnocení kary obě skupin
 my hrady s pokladem našli dobře, ale jenom na mapě. Potom jsme šli ke havi-
 nu vltavy po cestě jsme narazili na malou osadu chasch vltava byla neobry-
 čejně rozvodněna vsude byli malé osušky. Bylo krásné počasí. Cestou na
 divčičí kamen jsme si o všelijak povídali a obdivovali okolní přírodu která byla
 rozmanitá a krásná. Na divčičku bylo egyptské hlasování do kam se půjde
 ještě do holubova nebo dál po vesavě. Rozhodlo se o tom že jse půjde do holubova.
 A šlo se dle protokolu, jsme měli dost času sadaviti jsme se v malém lesíku
 krotuk od holubova. Tam byla další hra mi jsme byli jako podnikatelé a vy-
 věrovali jsme letáky ale tak aby je konkurence nenašla, (zasadní). Vyhral Petr
 a ja jsem byl druhý. Potom jsme šli na sadavku kam jsme se majedly a hrady jsme
 dvadtsice stop a nel slapanou. Když příjel vlak tak jsme naradili a lou domi.
 Výprava byla pěkná

Jaro?
 Acoten snih

Smudla

MALI

PUTOVÁNÍ

20. 6. 1947

Čestli jsme se v pátek na vlakovém nádraží
asi po půl dnu. Tentokrát s námi je
i náš kamarád Martin. Cesta vlakem byla
trocha zdoluhavá, ale nakonec jsme na
Kaplische nádraží přeci jen dorazili. Po vyšlapu
z vlaku jsme se dověděli, že budova zhořela
a ohně. Asi po půl hodině jsme dorazili na
Poresín a cestou jsme se vyptávali, povědli jako
například » Hájek « s tím co Roman z toho
měl sranda. Potom jsme se rozdělili po dva
a měli jsme najít místo k táboření. Po prvním
pokusu jsme místo nenšli a tak Zlva odprve
poznal: Vaši moji roďcové, našli? Když
jme se vydali po druhé Lopa místo našel.
S tím co mi jme sbírali dřív on honil louta
šedesát metrů po proudu. Najedli jsme se, rozplacali
pár písniček a potom jsme se museli rozloučit
s Romanem. Poté jsme se přebrodili přes řeku
Mali a utábořili se. Po setmění jsme byli
seznámeni s líbkem, se každý půjde sám na
Poresín a tam bude hledat popíčky na kterých
jsou líbky, které musíme vyjít do světla.

Somali každý odesel, ale už se nikdo
nevrátil. Já s Martinem jsme šli spolu
s tím se až nám na cestě předají baterky
tak se rozdělíme. Pokusil se nikdo nevrátit
tak jsme se po chvíli stěhli s Ukim a začali
jme je hledat. Trvalo to ještě dlouho, ale nakonec
jme se každý do svého spádku přes jen dostal.
Druhý den po ranní hygieně a rozcvičce jsme se
vydali na vrchol Kohouta. Cesta jsme si
rozháli na americko-vietnamskou válku. Zcela
udělal tři body. První byla boj američanů s
vietnamskou, druhá mrtví američanů což jsem
byl já, Tojso a Ukis. A Třetí byla
pláště dny nad hroby američanů. Somali
jme dorazili na Kohouta, ale tam sněhů pil
se stromů což se nám moc nelíbilo. Tato se
nám líbilo když Zela vyprduť jak skočil
jst listů se stromů a brzdil se nejlepší je
buk.

Jeden buk se tam našel vyhledoval a tak
každý naplnil své kapy a začal konzumovat.
Listů nám opravdu chutnalo. Cestou z Kohouta
opit k malci jsme párkrát naplnili ústony a také
jme se asi kilometr vrátili, ale nakonec jsme
k malci přes jen dorazili. Někteří jedinci se
šli i vykopat, zatím si míno olusili z ranního
bláznů. To děkladně měří některou z ranního.

do spacáků a šiki s šelcou mezi tím ozlatm
užili přesně která přeto ani takto:

kdo by to řekl,
že kočička žere spek,
že se

Avily vily věnce
zatímco vlcí
vyli uvily

taková ma st nota.

Tak na každém z nosů byla už jiná hlídka. Ráno
jsme si zahráli si pár her. Mezi nimi byla i
pěka. Každý si dal šaradým. Někteří prohráli,
někteří remizovali a ti silnější vyhráli. Šelca
říkl že aly byla nějaká sranda, že si dá páku
s šikim. Dobře si to představil.....

Tak jsme se stáhli a vyrazili na Zoušek. Na
Zoušku jsme šli bu merankem který jsme našli
při raní hygieně. Po pár sdávilých a po hodech
a pár méně sdávilých hodech jsme vyrazili do
cíle naší výpravy, což byl Bazanov. V
místní restauraci jsme si každý koupil limonádu,
ale Lukáš si koupil dvě. První vypil když
se s šikim usadil, kdo druhý vypil sklenici
limonády. Šiki si vypřál ale Lukáš
protože tak špatně nebyl, bublinky mu šli
nosem. Šelca limonáda vychutnával.
To několik minut přijel vlak a mi jsme
dalšími nočnými rážilkou vyrazili domů.

KOHOUT 92.

Kaplice
nádraží

Hrad Porečín

Naučili nás každý povest

Přes řeku
přechodit

Nikomu se nechce
na člankalena

lamo
loupe
v květin

Nakonec si dali přestávku

... a z vody se jim
ani nechtělo

lamo
loupe
v květin

něco mě kouše

Hrůzostrašný příběh z vietnamské války
(ve 3 dějstvích)

Loužek

1992

12.-14.6.

DRSNÁ výprava

K PRAMENI ZLATÉHO POTOXA (NA ISLAND)

Dnes jsme vyrazili s labem v boji pomoci k prameni zlatého potoka. Měl jsem botovce správně, ale přes se dohodl do kopce, který měl 20,7% sklonu a nastal u polovstou- ní zastávky.

Naše expedice vyrazila v před desítkou poutem po prameni, který se čím dál víc zužoval, až se abudil v horní části ve které nacházela bažina. Můj kamarád Emu-lla který se věnuje svou: činností půl-časové, dokázal, že je nad jeho pevnou vůli být čerstvá na dříve a jeho se lehkým skokem

raboval do bažiny. Ká- lo se fušku než se Emu-lla objevil na hladí- ně, (OBR. 1)

Do odhraní akce L jsme našli pramen zem v průměrné
Výšce pod hrůzou mohutného stromu a voda v něm měla
+7°C. Kraina byla plná srážek, mechu a mchradí, celkem
prama Island. Začalo se blýskat a déšť nám prochlavil
naše šaty. Naštěstí jsme našli místo na hřib-
ření.

Došlo se kvičákem a cívákem a čekali, ačkoli, ať
přestane pršet. Do hodiny se přáště prsu jen slábnulo
a mi se mohlo ohřát u slavnostního ohně, který
připomínal výživní ohně. Něco jsem já nezkušený
černý a bylinný dostal oddělovou symboliku.
A pak nastala druhá hudební výkřik a poté
se šlo do milých teplých spánků.

Ráno při hypnóze objevil Žilva Osamitou plavínou vodní
ku, která je prastarým obrovským přelivem.

Do téže a Smudla jsme se vypravili prozkoumat
(ob.) silnici, ale místo toho jsme zahloubili na
dvě hodiny. Do šťastného navštívu jsme si dali
obědku a šli dělat archeologii při vyhledávání
keramické nádoby bez glazury kterou jsme
objevili při čišení pramene.

Vášeň jsme se poustili do ledos vody a vysoko-
vali úlomky a nejednoho kvěsníku. Začalo hrápat
a proto jsme naši práci zastavili.

Do práce jsme nad pramenem postavili stříšku
a hůry a dráhu, aby se to vypadalo jako mecho-
vý vchod.

Do té se honal lov na, mechy a kapradiny.

Byl úspěšný a exempláře se vylívali v spě-

Alku. A pak nastal večer. Nejvyšším výpálkem
byl toho večera (sal) Želva, který obzvláště
ochromil všechny děti v soubě

2 větrák na WC

3 koupárna a dědic

Pak se vše spálo (některí opatrovali všechny celou noc
pro sebe a těm se řešilo jako jach) Ráno
bylo balení, snídaně a potom oběd a pak šly
na zastávku. Smadla opět ve hlavní roli. Třídora
si šel jedním bytem, který ho láme vesel
na kocih až k madraži.

A pak přijel vlak a smírem na východ nás
odvezl ad home.

Petr

Časopis
1968

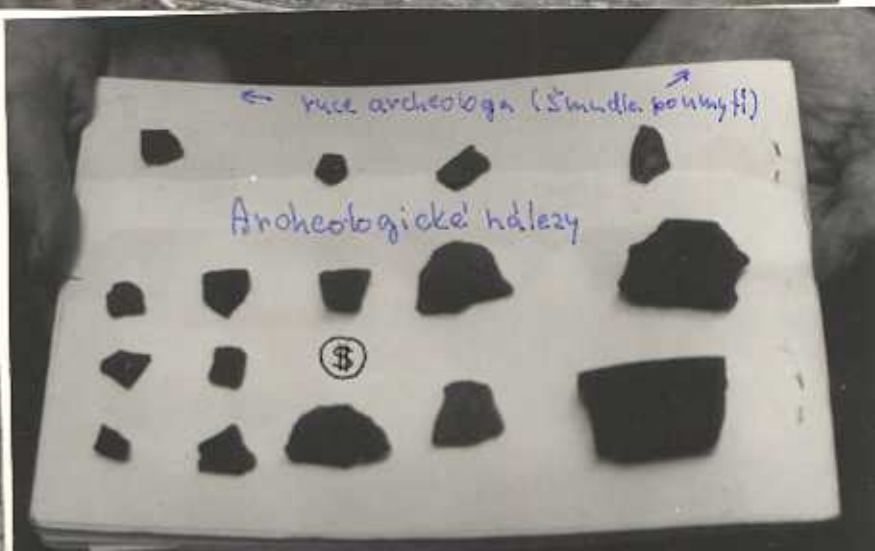
Časopis
1968

Islandská kraj

Apak
nebo
nebo...

← ruce archeologa (Šimudla. poňmyff) →

Archeologické nálezy

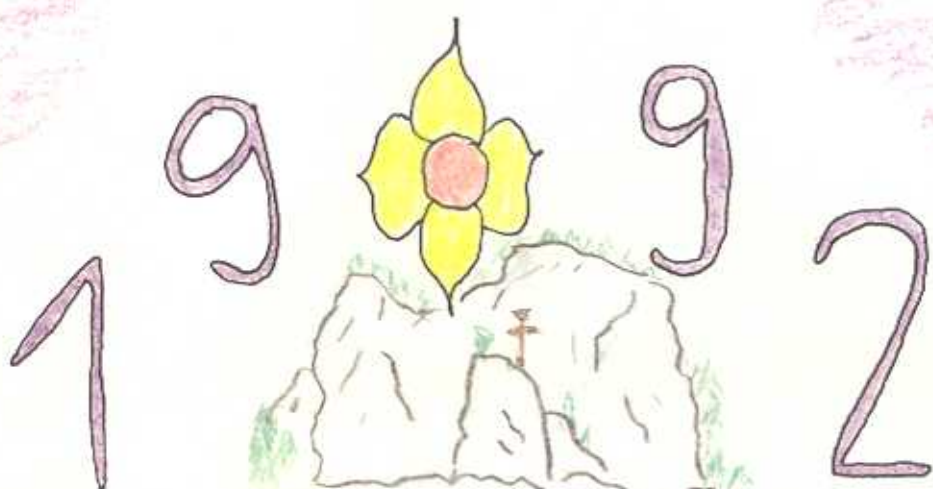

ŠUMAVA

VELKÁ

VÝPRAVA

1.-14. 7.

Tak tohle jsem já!
Říkají mi Želva a jsem vedoucí
oddílu Žlutý květ.

Budu vám teď vyprávět, jak jsem
se v červenci 1992 vydala pěšky
z Budějovic do Žichovic k hradičku Rabí,
co jsem všechny zaznamenala a taky jako
znamením o ostatních dobrovolnicích
z velké výpravy.

Tak třeba tenhle kluk:
jmenuje se Václav a na výpravě
byl ze všech nejstarší.
Kromě toho, že hraje na kytaru
je taky vedoucí, nerad vede
rozprávky a znám se s ním
už skoro 4 roky.

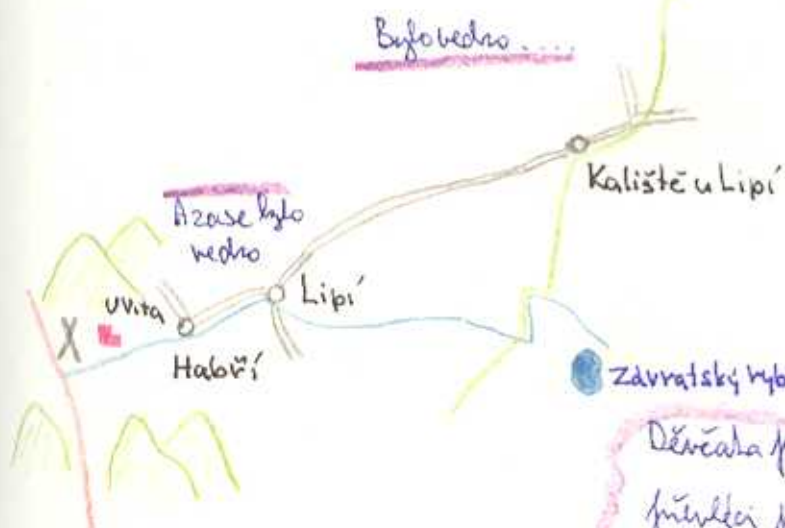
1.7.

V 8⁰⁰ před klubovnou se sešlo něco 7 statečnjch, abychom absolvovali lesní, ale opravdu chsné, pulování Šumaron.

České Budějovice

17 km

posilnění dřevěnými oči Hanžky jsme se vyfořili samostatně vřichmi pohromadi, o dřevěny na hrářich.

zavratký vyonk se stal naší oclazovací stanicí. Děvčata prokazala dostatek odvahy, když se oia přivleci pro jistotu asi 1km daleko (co kdyby...). Takže jsme soukřžili abíali na habru se vodě.

Kečn jsme sešli skocliki habony a vyřili hábor kned u cesty. Pitná voda byla se otalen, kam jsme si mohli každýsi dojit. Takže jsme se ještě vykouřali a vylničen (jáme). Hájny na motorce napřed nebyl vadšen, ale pak mu tenachil ani oheň a ráno už byl kamardel největší.

Kluci si pekli rajniči, oheň praskal a jái marmě thigimnu vysněřloval co je to menses.

Vzhledem k blízkosti cesty jsme postanili hličky

Přes noc kuzi mondanym postnikim rasta nehypeci. Proto je občas třeba postavit hličky. Hlami kdýž kuzi bouřka či dešt', nebo kdýž Adonimův pobliž lidských oboli' a cest - od člověka kdýž kuzi nehypeci utle nejod přirody.

středa 1.7.1992

hličky:

11 ⁰⁰ - 1 ⁰⁰	Hanka
1 ⁰⁰ - 2 ³⁰	Jirka
2 ³⁰ - 4 ⁰⁰	Higgis
4 ⁰⁰ - 5 ³⁰	Petr
5 ³⁰ - 7 ³⁰	Aleška
7 ³⁰	budíček

řád hliček:

- a) hlička přelíná od předešlého řádu hliček a od té doby za něj není
- b) hlička si sama zapisuje hodiny, sama sleduje čas
- c) hlička je zodpovědná za vyřazení následující hličky
- d) hlička je zodpovědná: rozhodnout oči, dojit hluk a určit hodinu, do oboli' za hora
- e) nepřímá je také částí, minimálně odhodnotit hlička bude medonciho
- f) nemůže se hlička nebo rozhodnout se hor jako rozhodnout mezi kamandim
- g) hlička zapisuje do kroniky dne
- h) čelým se s hličkou je hlička oddelem vlnka

kronika dne:

Kdýž necht' napíše vše o tom co fyzik toho dne, ano názory a připomínky, vzpomínky a zážitky. Nemusí se podepisovat!
(celým formou, katedra form)

✓
Eliška

u
t
e
n
t
i
c
k
e

d
o
k
u
m
e
n
t
y

1. Dvojčata narozená současně v jednom těle
 2. Dvojčata narozená v různých časech a místech
 3. Dvojčata narozená v různých časech a místech, ale s
 4. Dvojčata narozená v různých časech a místech, ale s
 5. Dvojčata narozená v různých časech a místech, ale s
 6. Dvojčata narozená v různých časech a místech, ale s
 7. Dvojčata narozená v různých časech a místech, ale s
 8. Dvojčata narozená v různých časech a místech, ale s
 9. Dvojčata narozená v různých časech a místech, ale s
 10. Dvojčata narozená v různých časech a místech, ale s

1. Dvojčata
 2. Dvojčata
 3. Dvojčata
 4. Dvojčata
 5. Dvojčata
 6. Dvojčata
 7. Dvojčata
 8. Dvojčata
 9. Dvojčata
 10. Dvojčata

Frage

Hlíčky musí mít svůj název, musí se na nich střídat nejmeně 5 lidí.
 Opakují-li se hlíčky je třeba přihlednout k tomu, aby jeden člověk
 neměl 2x za sebou "převáženou noc" = hlíčky mají 1⁰⁰-3⁰⁰.

2.7.

Ráno bylo jako vymalování, naposledy jsme se vykoukali v mylničku, pohládli hýčka se stáji a vypráši. Děti o 1/2 h napřed, my je snadno doženem.

Blouděním jsme o víknu zbratili skoro 2 hodiny. Děti už o nás měly strach, že nejdem.

14 km

V českých Chalupách jsme se krásně vykoukali, zahráli si na válku (munice byly chabky) a zaježdili si na nafouknuté duši. Děvčata se šla přiblíženout několikrát vzdáti 1,5 km - musíme je to odnaučit.

Podle mapy měly být u Třešňového újezdce 2 folky, jeden vepch a druhý byl obrostlý kopřivami. Lesy jsou vyprázdně a suché, všude kopce a roští. Nakonec jsme ulehli na opuštěné lesní cestě, restavili jsme rozvaděč ale "letišti". Ani kličky nebylo třeba stavět.

Také nám už došlo, že bychom zdomova. Museli jsme obkone dát naforas divé zvíře všechny zbylé uzeminy - totální zkazena.

Víte jak smrdí plesnivý baňák? - jako moje ponožky po 11 hodině nošení!

Tak tohle je dámská část naší výpravy.

Ta, co se chvá přimo
navád, ze jsmu uje
Hanka. Prošla jíš
2 předchozí putáky
a je tedy vlastně stará
harcovnice.

Naproti tomu Alšba
je na putáku poprvé
a mede si přimo skvěle

Když se nestarí rovníky (počasí je výborné) vyptali se vybudovat "Letiště".
Podlažky ocl stani se položí medle sebe tak, aby se překrývaly a vznikla
tak plocha na spaní, která má řadu výhod:

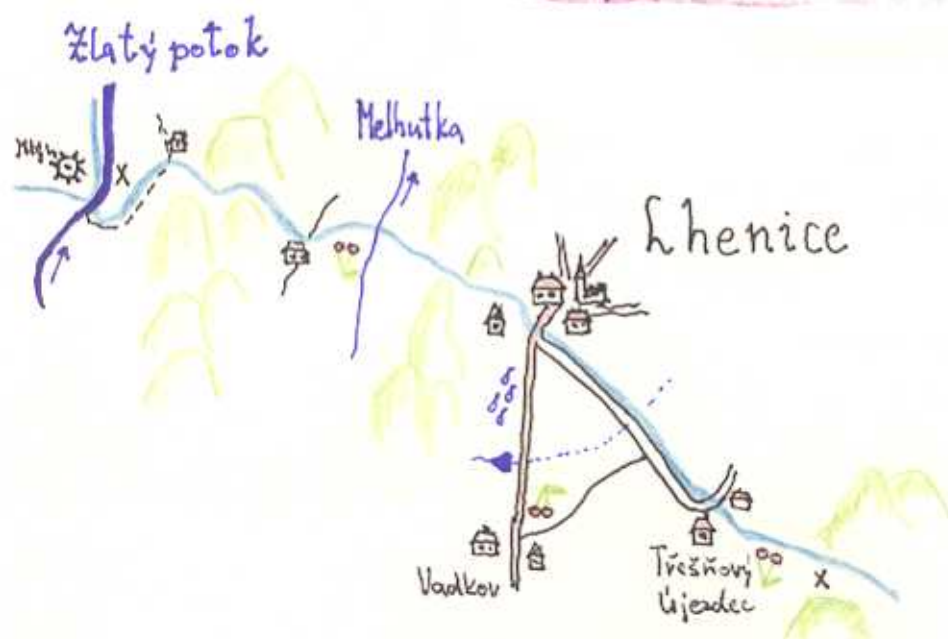
1. není potřeba zdaleka tolik podlažek
2. tábor je celkově menší a lépe se hlídá
3. při páříti Boubínské finky stačí pro relati má
mnoho lidí minimální prostor.

Boubínská finka: lakové uspořádání letiště, kdy medle sebe
spí vždy 3 lidé a dívka.
Jak je empiricky prokázáno, umožňuje
toto uspořádání značnou kompresi při častnémých.

Letiště je třeba vybudovat poblíž ohniště a na krajích by měli spát
tyto vedoucí a párové.

3.7.

Po krátké rozvici jsme vyrazili do Vačkova. Cestou nám lidé sami naházeli křešně, malé dobovce i práci. Pak jsme se příjemně vykoukali v mylničce a cestou do Lhenice nás zastihl déšť. Ve Lhenicích jsme nakoupili potraviny, nachystal se a poslal pruni pohledy domů.

Přes hory a dohly, cestou necestou, došli jsme až ke Zlatému potoku. Tábora jsme našli hned za mlýnem - s laskavým dovozením majitele. Zlatý křeh večera bylo koupání v potoce na Adama, abychom smyli prach cest. Večer bylo hlídání, i z čehož nikdo neměl na dost. Spíme pod širákem.

12 km

Při koupání jsme našli ocel kámen nůž a sešitky perlorodky - šumava je snad posledním místem u nás kde žije!

13³⁰ hod začínám je hlí-
 ba hlíva akorát trochu
 sama dnes nás roky nachodili
 akorát 12 km. Fousni ma každý
 jak poviadať jak je sa na květin
 místě dolok. ze Lych se ujedl k sme-
 ku. Planyeme u Zlatého potoka
 kde prvna nesi nejusi, voda
 tak narazi o kameny a plovane
 klovu nos. sabinu ma vadi. ze
 nemohu hlívně odstavovat jako
 ostatni. Delva na spani mluci
 nejake nesypeli. Ji babere se
 shla moucha do amii zabava
 na 5 minut u do domu. Aliva
 ma do konce hlídky 72 minut
 a proto si akoratu choti. Lova
 kanim starych brnych. ovry

ala,
 kom-
 do-
 na-
 stit
 ualce - nekdo
 sa - wa' se
 lvi - ze je sa
 ime
 iste
 na - d' se -
 ro - ipada
 om - se
 i - akordi,
 i - ypadu,
 i - elen
 kudi - avr
 imed - ostre
 a - hor
 dal

Dáme stihli plukody. Pim, plovati on
 malin ea dleat. A z nemim a vail konim
 je do moxy. ~~... ..~~ ale
 ked' hecovu nahles. Je sa desny
 Gusiona samlastud. Nic nepomen
 kn'. Ted' a Aleka. Z obou strana
 pravim pulou. To by jma Dusan

4.7.

Ráno se nikomu nechtělo pro vodu. Lidé se nejdříve jasně
nějaký druh. Skutečně byli: dva odnážlivci se nášli nejen
s plnými čítkami ale i s plnými pusami bublání.
Nášletoval lípek do Prachatic, kde jsme nakoupili v obchodě
SPAR a nacházali se v restauraci.

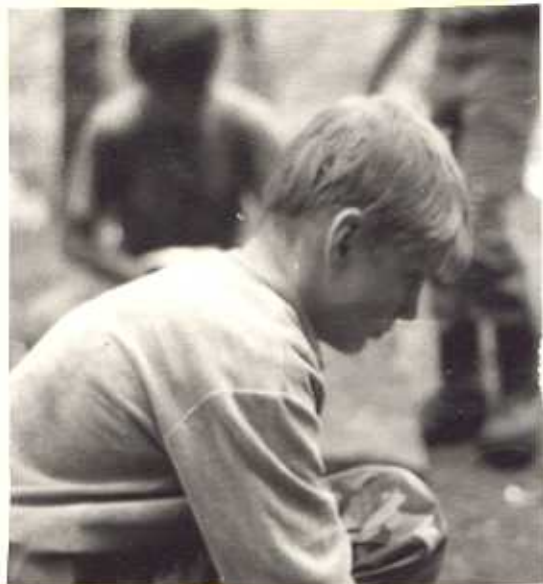
PRACHATICE

Malon Hanken si všichni spletl s chlapčkem a odmítl jí vydat klíče od dámské kofeiny. Nakonec ho přesvědčila. Před náročnou cestou v předním vedru jsme se osvěžili u pumpky a fo mímém blonděm dorazili do Záhlati. Ube se zatím zabýho, dolane i mímě sprcho.

Přirodní plán byl přestat u Blavice. Tam nás ale přivítaly kopřivy a cedule zákaz stámování. Sítinace byla napjatá ale zachránili nás hodni lidé z haráčken u řeky. Přespoli jsme noční dešt' u mímě verandě. Jestže jsme se stihli i umýt v ruce a vyjetat selky máč v kordelkách. Vyrazně se ochladio.

15 km

Takle klub se jmenuje Lukáš, ale my mu všichni říkáme Higgins, protože to má úplně na americki uniformě. Ten Higgins byl prý statečný voják co bojoval proti Sacelámským vojákům. Lukáš by užite bojoval s melkon krtov ale he da tomu kdo by mu měl vales!

5.7.

Pani z chalupy nám ráno uvařila hotý čaj a tak jsme posilněni vyrazili do destineho rána. Pršelo a pušelo a tak miček nemyslel na to, žeho boli nohy a cobydup jsme byli poe Boubiněm. Tam jsme na Zh začaly do seniker a krátke ai čas ai znujmi hrani.

Pochabem obedi
jme vyrazili
spred vstrie cily
prvni čarsti putovani
- Basumské chati.

Tam jsme shodili
haly a za mlgyzmito
odháněni komani a musik
vyrazili naproti Martinovi,
mimn spoluzákon a supen
mishitko hajného kleg nesl
klice od chaty.

Včera jsme zaješli ai čky a v přijemném
prostředí chaty hráli ai znujky a zpivali
show do pilnosci.

13 km

6.7.

Dopoledne jsme obírali vodu a vyprávěli si smůly a štěstí. Martin se s námi rozloučil a my, ovčáci, myjící obhlédnout psůvky a jízku v Pralesu. Pak jsme prošli národním stěžkem až na Boubíh. Vše cestou potkal mě stáří kamarády a chvilu se s nimi zdržel.

Cesta z Boubíh má zasklábo kumpoliti. Večer jsme si zaháli vdejtak a vyžijem. Jedinou nepřijemností je, že už nemáme co jíst. Zítra musíme nakoupit!

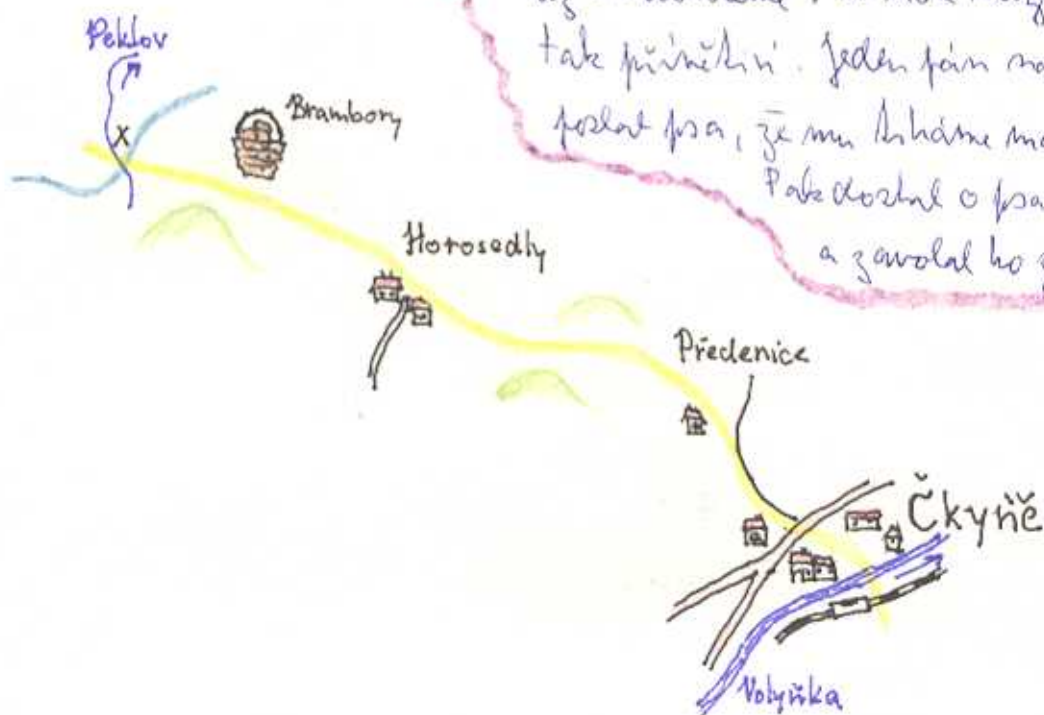
Odpočinek

Den odpočinku se využívá k vyprávění štipaných ponožek, úpravně nástroje a slouží i k mačerpání sil do dalších km pochodu.

Napříje je zvlášť 2 odpočinkové dny zhruba rovnoměrně nebo podle podmínek během cesty a alespoň 1 nechat nakonec jako rezervu, den k relaxaci a k úpravně vizáže - aby sediče své natoleski poznali. Jde-li rychleji než podle harmonogramu může nakonec zbyť volných dní více, což není na škodu.

7.7.

Ráno jsme uklidili chatu, schovali klíče a vlakem ze Zátone - zastávky dojizdili do Čkyně. Tam jsme kavečně nakoupili a najedli se. Nachleha jsme však čekali až do 5 hod a tak jsme museli pospíchat. Počasi bylo neklidné, posmourné až strašidelné. A klíče nebyli již tak přívětiví. Jeden fajn na toš poslal psa, že mu máme maliny. Pak došel o psa stácl a zavolal ho zpátky.

Nášli jsme krásné místo na spaní u potoka Peklou blízko cesty. Počasi jsme opět klidný což vzbudilo vlnu takové nevole že možilo povstání.

6 km

Včera vyrazilo třetí komando Higi, Jirka a Petř na brambory, které jsme také pekli ve zhaněm topeli. Spis jsme je však stábili a skoro se nedaly jíst.

8. 7. 92 - 1. hlídka - Jirka

24
1. hodina drsného středodrného -
ského času. Začíná mi druhá pil -
ka mě drsně hlídky. Tu první jsem
obrávil na převu celého našeho
DRSNO-jasonského oddělu. Nyní ráno
popisovat průběh dnešního dne.

po snídani v malé lubínské chatě
následovaly přípravy k odchodu.

zásoby dřeva byly doplněny. Výmět
popela máš kanepřední natolice,
že jsme nestihli vlak kolem 11 hod.

Sudivě jsme na motorák nastoupili
až po 2 hodine. Jasný motoráček

(kterýž ráte poručil rychlý)
nás vyvezl až do Chyně. V rádném

odchodu nám neměl právo. Zachvá -
mila nás až jedna jedna, kam

byl asi po hodině přivezen spás -
ný chléb a rohlíky. Všichni jsme se

na přípravu
dřevy
by
se
kdy
by!

tel.
bude -

ně.
spá
vůdce -

g...
hosa je celkem špatně dobrá.
Zasím nepiš, chval G...
Digi mluví se spání a říká V...
nevím co to je ale j...
o Jirka. A proto se pokusím mu
stavit alespoň laseň

8.7.

Cestou do Vacova jsme mírně bloudili a nakonec se to upřesilo. Po obědě v bufetu a nákupech jsme vyrazili směrem na Javorník - poslední velké kopeček tohoto putáku. Hned za Vacovem jsme narazili na nejohroženější hranák jaký jsem kdy viděl. Slučba slučena z kima a bedy nek,

Užde spousta odpadků, 12 mrtvých sloni a po cestě se poháněly kozy.

13 km

Zesničky Javorník se nám ukázal nejkrásnějším výhledem do krajiny z celého dlouhého putáku. Počasí se zlepšilo a tak jsme měli ani nestarší rosnatky

Poslední dva účastníci pulování,
nehlučná dvojka Petr Nazarec
(tenčík) a Jirka Bulka (menší)
Pod pseudonymy Black boot
a Golden tooth vytvořili základ
Disoňského klubu na výpravě.

Ačkoliv jsem rozdělil tepnu sate
musím je pochválit. Někdy mi
až vypadalo, že už vlastně ani
jediné hodnocení nepotřebuji.
A to je dobře.

Sleďkami místa na spaní bylo velmi obličné.
Nakonec jsme zakotvili v hustém mladém lese
daleko od cesty poblíž poličky.

V hustém lese byla kmed tma, kousí se vabíl pod korunami stromů
a les tajemně mlčel. Větr se všichni povinně museli demyt
a poličky a cesta k němu, podél mokřadi, nebyla zrovna
nejpříjemnější.

Moc jsem se už těšil na Hanku, která
se mi zdála obyčejná. Ponožková nemoc
řádky už od Prachatic a tu mluví
jedine žmítka slezemí dráždivá.

9.7.

Vzhledem k tomu, že jsme v Pohorsku jako obvykle
zabloudili, prodloužili jsme si cestu pochodem
po silnici do Nezdic. Ve Strašíně jsme nakoupili
a čekali až přijede Hanka. Je to neuvěřitelné,
přijela! Sraz jsme si dali
před 10 dnů

Na místě kde jsme nikdo nebyl a ono to bylo. Zejména
jsme ocenili buchličky od babičky a jejího javorový
alespoň na pár dní.

Keřpani jsme se uložili u potoka
asi 2 km za Strašínem.

10.7.

Většina poulníků zejména uvítala prodloužení tuctiček. Poté následoval hlukový úhel káboviště, neboť začalo pršet. Po obědě se dva oddíly statečně vydali hledat zkracující hrad (viz mapa). Nevrátili nic jin než pořádné zmrakli a dost mě proklínali.

Večer jsme se pokoušeli lovit psůvky (marmě) a mykopyali jsme se v křivě. Pak jsme hráli: sháže se světlo což byla nejohroženější hra celého zlozku výpravy.

2. odpočinek

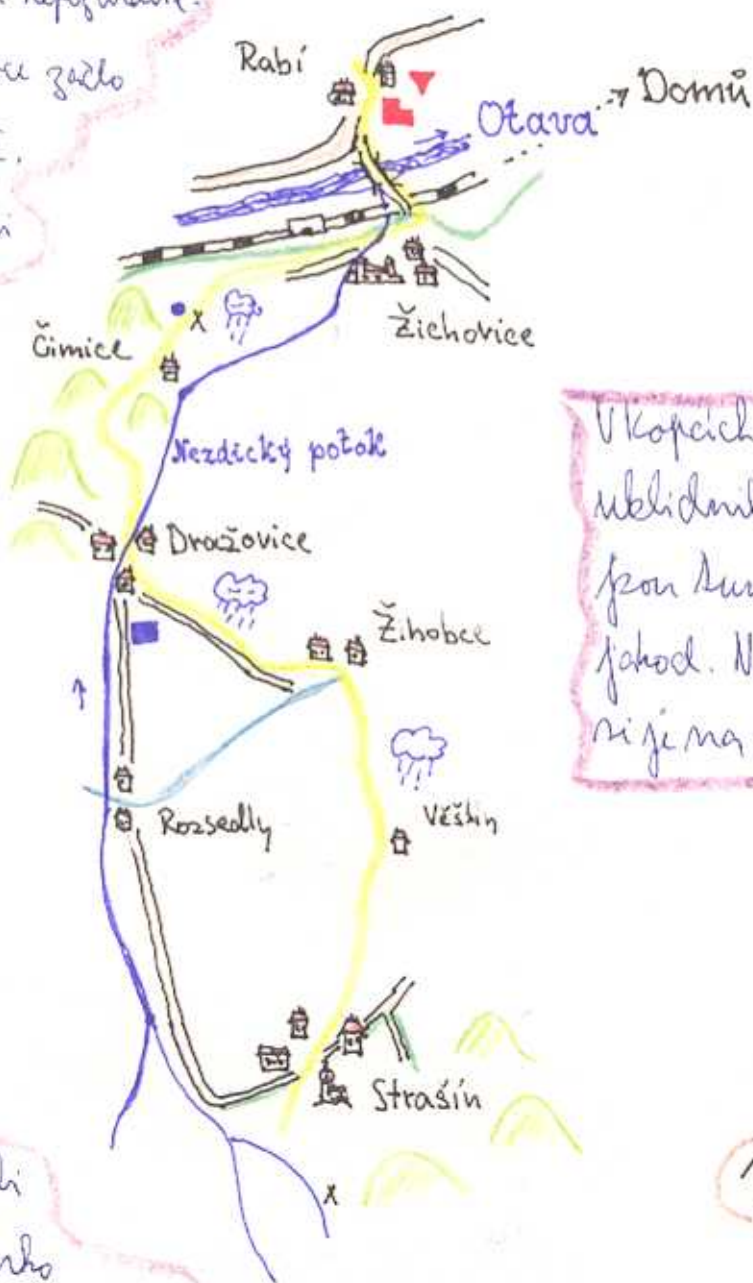
Zítřka nás čeká poslední sloup dní v této velké výpravě.

Takže je Hanka, poslední koho vám představuji. Je vedoucí oddílu a přijela až na poslední 5 dní. Musím uznat její statečnost když se vydala sama do výpravy třeba když nás tam vůbec zastihne.

11.7.

Ráno prošel našim táborem
myšlivec a ani nepozdravil.
Cestou na Žichovce začlo
příšerně pršet.
Nijíme zrušeni
krásné
koupaliště
v Dražovicích,
prší.

V kopcích se počasí
ubližovalo. Všude
jeon kupy lesních
jahod. Napichují
si je na stěhlo.

Konečně
dodáme ke cti
Žichovické jezírko
- zatopený náherný lom
je obléženo asi 3 pionýrskými (nebo jinými) tabory. Přesto
máme naději, že si konečně odpočinem, vykoupení se
a zahrájeme si pár her.

14 km

12-13.7.

Vedle nás se ubížděl s autem starý kump se dvěma dcerami. Hrajou s námi šachy a šachy a free-see a boji nám autem modr. V neděli večer jsme se pod širákem chvali na Dallas.

Koupíme se v jezírku, navštívili jsme starou osadu Ahojen a prozkoumali krásný

Tolem mac jezírku.

Byli jsme se podívat na mac Rabi a makoufit v Žichovicích.

3. a 4. odpočinek

Poněkdo řádky, Higi je první chystojník, přidat se háda ještě koutt chleba pílku nebo celij gto maznej skublik.

Užili jsme se opuštěného a autem makouveného psa Adama. Pojede s námi domů a Hanka se o něj postará.

Přesně o pílenci je vyhlášen slavnostní konec putáku. Rozdáváme samrátky a povídáme si o všem co jsme zažili.

Je tohodně

14.7.

Vlak měl jako vždy zpoždění a tak jsme dojeli později. Víti se s mámi rozloučil už v Horážděncích. V Budějovicích na nádraží čekali rodiče a kromě nich i Jana s Lojzou. Všichni se pomalu rozcházejí

Domů

Statistika:

šlapání	9 dní
odpočinek	5 dní
celkem km	110
průměr na den	12,2
dešť	6 dní

nejvyšší nadmořská výška Boubín 1362 m nm

navštívené okresy
Č. Budějovice
Č. Krumlov
Prachatice
Klatovy

Kamaráde, Kamaradko

OZNAMUJEME TI SMUTNOU NOVINU.
VEDENÍ ODDÍLU ŽLUTÝ KVĚT ROZHODLO
KE DNI 19.10.1992 POZASTAVIT
ČINNOST ODDÍLU.

Máš-li zájem zůstat přítelem oddílu a zúčastnit
se slavnostního uložení oddílových ceností, přesuň oddílovou
domovenku na pravý vulev.

Doufáme, že tě to neodradí od ideále kamarádszví,
lásky k přírodě a vandrouání.

Máš-li chuť, můžeš se dále zúčastňovat všech akcí
Trempecké osady ŽLUTÝ KVĚT.

Za oddíl Žlutý květ:

Želka
Karel
Socian

Ahoj!

Ahoj kamarádi!

16-18. června 2000. To je termín, na který jsem se pokusil dát dobromodry netradiční potlach - sraz oddílu.

Byl jsem velmi zklaman malým zájmem (účasť), a proto jsem na poslední chvíli změnil místo svazu na můj byt a zahradu v Dolních Chvatčích.

Ni
a moj
Pre
zavzpo
1 p.
i pro
vikeno

lízkost
orace.

Ahoj kamaráde, kamarádko!

T.O. ŽLUTÝ KVĚT

mě,

Přijď na netradiční potlach-sraz oddílu ŽLUTÝ KVĚT a jeho přátel, který proběhne:
23. - 25. června 2000 v Dolním Adršpachu

Podíváme se za „naší truhlou“ do PEKLA, posedíme u slavnostního ohně, promítneme výběr nejzajímavějších díků z puťáčů, a v neposlední řadě si zopákneme nejlepší hry a soutěže, které většina v Vás již zná.

Nikdo se nemusí bát, že to nezvládne. Celý potlach je připravován tak, že ho zvládne i mimino. Kdo se dnes už necítí na spaní pod širákem, nebo ve stanu, nemusí za sebou táhnout maringofku nebo karavan. Pro takové, nebo pro malé děti bude připraveno ubytování v chatkách nebo v domě.

Pro bezproblémový běh celého potlachu je toto pozvání určeno jen pro zvané (nebo ohlášené) kamarády nebo kamarádky. To znamená, že s Vámi můžou přijet Vaši noví kamarádi, manželé, manželky nebo děti, ale musí být ohlášení!

Bohužel musíme požadovat i drobnou zálohu, ze které bude hrazeno společně cestovné do Pekla, část jídelníčku a ubytování.

Vím že to vypadá divně, ale tento potlach je náročné připravit, a tak potřebuji mít nějaké záruky. (Třeba budete radši ležet doma na gauči a cpát se brambůrkama).

Ostatní upřesním včas, teď jde jen o to, aby jste si případně mohly naplánovat, co budete dělat poslední víkend v červnu.

Účast přislíbil i Želva, který v současné době „veget“ v USA.

AHOJ!

Seržant

Seržant

Roman Věrný
Dolní Chvatčany 23
281 44 Zámeky

0521 790963
0603511895
serozak@volny.cz

Ahoj kamarádi!

16-18. června 2000. To je termín, na který jsem se pokusil dát dohromady uetradiční podlaeh -
- sraz oddílu.

Byl jsem velmi zklamán malým zájmem (účasti),
a proto jsem na poslední chvíli změnil místo
svazu na můj byt a zahrade v Dolních Chvatčích.

Nakonec se nás sešlo (nepočítaje moji maličkost
a moji rodinu) sedm. Tedy včetně nové generace.

Promítli jsme diáře, protistovali kvoniky
zauzpomínali, zahráli, a opekli kus „žvanec“.

I přes malou účast si myslím, že to byl pro mě,
i pro ostatní, velmi zajímavý a pěkně strávený
víkend plný vzpomínek.

Roman.

že by Havla - Jošpka ↙

e co takhle Lukáš P.

nu a stăpânului se istoric
o dată generații

Jo, změna je život.

Dolní Chvatliny
281 44 Zásnulky

P.S. ! Pokud jste náhodou nedostali původní zvadlo, tak jen stručně :
který se pro to, aby se mohli zúčastnit i ti kteří „ven“ nejezdí, a nebo
turistické ubytovny . V plánu je promítání diáků, nostalgické vzpomín
slavnostní oheň. Po celou dobu přísná prohibice !

* Zvadlo jsem poslal všem, na koho jsem si vzpomněl, našel v „papír
zvadle pošta 6 vrátila. Pokud tedy znáte někoho z bývalých členů odd
v poště nebo v mých záznamech. Tak to případně prosím domluvte, m

AHOJ!

Kamaráde, Kamarádko

POZOR ZMĚNA !!!!

Hned na začátku se omlouvám, a věřím že za uši do průvamu mě pověsíte až po potlachu – dostaveníčku.

Potlach proběhne 16. – 18. června 2000

/ místo původního plánu 23.-25.6.2000 /

Ještě jednou se omlouvám za změnu termínu, ale je to nutné z důvodu ubytování, které se nepodařilo zajistit pro náš původní termín.

TEDY : Ubytování je zajištěno v turistické ubytovně Janovice / bývalý objekt mateřské školky / , která bude pouze pro nás. Jde o budovu, která je oplocená, a na její zahradě je pískoviště pro děti a dost místa na hry a slavnostní oheň.

V ubytovně je 30 lůžek včetně přikrývek, kuchyňka s nádobím, WC, sprcha / teplá voda / , a společenská místnost. Je tam i telefon pouze pro příjem hovorů 0439/897150 /signál eurotel a pegas nic moc /.

V Janovicích / je to vesnice vzdálená asi 6 km od Dolního Adršpachu / je případně i restaurace kde se vaří / údajně dobře a „levně“ /.

Bohužel, nedokážu odhadnout, kolik z Vás sleze z gauče a přijede, takže nevím jak to udělat například se spacákama. Proto navrhuji, aby ten /ta/ kdo přijede s malým „kamarádíčkem“ samozřejmě nebral žádný spacák / už tak toho poveze dost / , a ostatní v „přihlášce“ uvedli jestli si spacák budou brát, nebo jestli je možné aby si ho vzali.

Já to potom proberu, a když bude potřeba, tak se spojím s těmi z Vás kdo uvedli že si případně mohou vzít spacák, aby jste ho vzali.

C E N A 220 Kč na osobu a víkend / děti do tří let a důchodci nad 84 let zdarma /
V ceně je ubytování a dřevo na užitkový a slavnostní oheň.

Takže očekávám nejpozději do 6.6.2000 nějaký ten peníz od těch z Vás, kteří chtějí z toho gauče opravdu slézt. Podle částky poznám, kolik Vás přijede. Na správný díl složenky poznamenejte údaje o spacákách a případně telefon.

- * Janovice / v jízdním řádu ČD Janovice u Trutnova /.
- * sleduj značku Žlutý květ, nebo turistická ubytovna, koukej po vlajce T.O. Žlutý květ / je vidět ze silnice /.
- * mimo gáblíku potřebuješ i nějaký peníz na vlak / v plánu je cesta do Pekla /.
- * já budu v Janovicích asi od 10 hod. Ubytovna bude volná možná od rána, ale nejpozději od 15 hod.
- * telefon do ubytovny 0439/897150 , můj mobil 0607/830373 / změna čísla /.
- * pro mrňata vezmu nějaké hračky.
- * autem se dá zajet až k ubytovně.
- * ubytovnu musíme uvolnit v neděli do 11 hod.

AHOJ! budu se těšit!

Roman Veselý
Dolní Chvatliny 23
281 44 Zásmyky

0321/799063
0607/830373
verolak@volný.cz

P.S. ! Pokud jste náhodou nedostali původní zvadlo, tak jen stručně : Jde o sraz oddílu a přátel Žlutého květu, který se pro to, aby se mohli zúčastnit i ti kteří „ven“ nejezdí, a nebo mají malé děti, uskuteční za základny turistické ubytovny . V plánu je promítání diáků, nostalgické vzpomínky, hry, cesta za truhličkou do Pekla , a slavnostní oheň. Po celou dobu přísná prohibice !

* Zvadlo jsem poslal všem, na koho jsem si vzpomněl, našel v „papírech“ a měl adresu. Z 51 rozeslaných zvadel pošta 6 vrátila. Pokud tedy znáte někoho z bývalých členů oddílu, který zvadlo nedostal, tak je chyba v poště nebo v mých záznamech. Tak to případně prosím domluvte, nebo mě pošlete správnou adresu.

000000

v jsi se nemudil, a

o jsem já

ostříhanou, pom

kyž maj něco napsat, tak se tvořej jako negramotí !

Alých uvedl na pravou míru Romanovy výlovy o lidech v uvozovkách, musím ti oznámit, že já, od kterého nikdo nic nečekal, jsem se stal za tu dobu intelektuálem, a pro Romana je dost těžké reflektovat můj epochální vývoj. Přišel jsi o supr akci, ale snad svých aforismů - "Geniové se nerodí v hlavě, ale v baroku." Jistě sis uvědomil, kilo je negramot. Noc před příjezdem k Romanovi jsem si představoval jak si padnem kolem krku a konečně spojkou z hor mě značně rozladila a rozhodl jsem se té už nemilovat. Promiň, ale solanky jsou pro mě daleko větší výzva než elektronický styk. Na pracovní setkání je láska stejně zbytečná. Chci tě, vidět. Pa Lukáš (Higgi)

Citím se být toutéž osobou, jako před deseti lety a vzal mě tento víkend trochu srdce. Bylo to zklamání, že jsi nedorazil, ale sláva internetu, tudíž tě s elektronikou a nyní se starám o další generaci. Neskutečně jsem se těšila, co všechno vzpomínek je nepřeberně, ale sotva mě pustily ke klávesnici, zbylo jen to do že bude ještě nějaké "příště". Štěpánka

Tak vidíš, musím něco přidat, aby to nebylo tak fo- Listujeme kronikama, prohlížíme diáky, já spontálně i si pamatuji, či ne/, Štěpánka mi dozvukuje a je jen trochu vážnější /snad mi odpustí, její ...polovička.A Mirka "jakby" Jenom nám tu dost chybí kouzelně vyprávěl strategie neurůz- ných úspěchů a "jakby" nepostradatelnou "účasti všec- em úspěchům / zbytečnosti napsat něk-

Na vandrování
po internetu nepot-
řebuješ bít, a je to
o hodně rychlejší!!!

"rozkecaly" ja
ulisi o kterých
o, třeba zmínka
sbuji, já mám
e určitě bys byl
oddile se vlastně

Roman Vesely

Komu:
Předmět:

Míchal Kučera
Pozdrav od "žlutokviřáků" !!!

Ahoj Michale !

Pokusíme se sesmolit nějakou "písemnost" aby jsi se nenudil, a získal nějaké informace.

Roman

Tak tedy první jò. Nevím, jestli si pamatuješ hlavu ostříhanou, pomazanou, tak to jsem já Hanka-"Jasoňka". Zdravím tě !!!!!!!!!!!!!!!

Je to banda nezbedná. Pořád kecaj, a když maj něco napsat, tak se tvóřej jako negramoti !

Roman

Ahoj a teď druhá Hanka, ta o kousek starší. Přišel jsi o supr akci, ale snad se uvidíme někdy příště. Koukala jsem, že jsi se taky pochlapil.

Už jsme tu s dalším dorostem. Takže někdy příště AHOJ Hanka.

Abych uvedl na pravou míru Romanovy výlevy o lidech v uvozovkách, musím ti oznámit, že já, od kterého nikdo nic nečekal, jsem se stal za tu dobu intelektuálem, a pro Romana je dost těžké reflektovat můj epochální vývoj. Ze své tvorby bych snad zarecitoval jen torzo svých aforismů - "Geniové se nerodí v hlavě, ale v baroku." Jistě sis uvědomil, kdo je negramot. Noc před příjezdem k Romanovi jsem si představoval jak si padnem kolem krku a konečně spojíme svazkem to, co jsme oba v hloubi cítili už dávno. Lásku. Informace o tvé svatbě s jakousi dívkou z hor mě značně rozladila a rozhodl jsem se tě už nemilovat. Promiň, ale soletky jsou pro mě daleko větší výzva než elektronický styk. Na pracovní setkání je láska stejně zbytečná. Chci tě, vidět. Pa Lukáš (Higgi)

Cítím se být toutéž osobou, jako před deseti lety a vzal mě tento víkend trochu za srdce. Bylo to zklamání, že jsi nedorazil, ale sláva internetu, tudíž Tě s elektronickými slzami zdravím. Když už Lukáš načas ty životopisy, moje maturita je již vzdálená minulost a nyní se starám o další generaci. Neskutečně jsem se těšila, co všechno Ti řeknu, těch vzpomínek je nepřeberně, ale sotva mě pustily ke klávesnici, zbylo jen to dojetí beze slov. Věřim, že bude ještě nějaké "příště". Štěpánka

Tak vidíš, musím něco přidat, aby to nebylo tak formálně krátký.

Listujeme kronikama, prohlížime diáky, já spontálně-infantilně reaguju na všechno co vidím, /at si pamatuji, či ne/, štěpánka mi dozvukuje a je našťvaná, že jsem na každým druhým diáku a Higgi nás ničí svým úporným humorem a oslňuje šarmem Pindi ze Čtyřlístku. Hanča je snad jen trochu vážnější /snad mi odpustí/?ale pořád stejně bezva, takže je jasný jaký je i její ...polovička. A Mirka "jakbysmet".

Jenom nám tu dost chybí jeden moc prýma kámoš, co vždycky všechno věděl a co tak kouzelně vyprávěl strategie nejrůznějších bitev, vždycky nás vyslechnul a podržel a byl nepostradatelnou součástí všech těch našich nejlepších vzpomínek. A tak se mu teď snažim napsat někam do tramtérie, jak moc byl fajn a jak moc mu děkujeme za všechno.

Blahopřeju ke všem úspěchům /ostudu nám prý rozhodně neděláš/ a přeju ti co možná nejkrásnější život v přítomnosti těch "nejkrásnějších" lidiček.

Ahoj Hanka-Jasoňka

Tak to vidíš, nakonec se "rozkecaly" jak o závod. Já se přiznám že jsem se dozvěděl spoustu věcí z oddílového zókulisi o kterých jsem neměl ani tušení.

Dost věcí mě opravdu potěšilo, třeba zmiňka že oddíl ovlivnil vztah k drogám a použití sloganu " Já drogy nepotřebuju, já mám les ! ". a další a další.

Sešlo se nás sice málo, ale určitě bys byl taky rád, když jsem se z toho mála dozvěděl že to, co jsme chtěli dosáhnou v oddíle se vlastně podařilo. Máme tady pár lidiček kteří na

oddíl rádi vzpomínají a dodnes používají věci a "moudra" které se naučili v oddíle, a uvědomují si že jim oddíl opravdu něco dal.

Tak se zatím měj, a neřlokej se !

Roman

P.S. plánovaný rozchod v neděli po polední "čpanici".

Roman Vesely

Od: Michal Kucera [mikk88@hotmail.com]
Odesláno: 16. června 2000 22:09
Komu: verolak@mybox.cz
Předmět: Re: AHOJ!

Ahoj Romane a ostatni zlutokvitaci!

Vsechny moc zdravim a je mi oprvdu lito ze tam ted s vami nemuzu posedet a pokecat. Co se tyce fotek, zkuste tohle:

<http://www.nerc-bas.ac.uk/public/info/jrupdate0.html>

a pak jdete na 27th February, 5th March, a 1st April

Zdar a silu,

Michal

>From: "Roman Vesely" <verolak@mybox.cz>
>To: Michal Kučera <mikk88@hotmail.com>
>Subject: AHOJ !
>Date: Fri, 16 Jun 2000 19:41:16 +0200

>

>

>Ahoj Michale !

>

> Je tady u mě pár "lidí" z oddilu a velmi příjemně kecáme.

> Plánujeme Ti napsat nějaký speciální majl. Teď bych ale potřeboval,

>jestli

>jsou ještě někde Tvoje fotky na internetu / Tu původní adresu z expedice

>jsm zkoušel, ale tam už nejsou./

> Jestli to tedy stihneš, tak případně pošli novou "adresu", aby jsme Tě

> mohli zkouknout. Jinak ještě napíšeme.

>

>Zatím Ahoj!

>---

>Odchozí zpráva neobsahuje viry.

>Zkontrolováno antivirovým systémem AVG (<http://www.grisoft.cz>).

>Verze: 6.0.164 / Virová báze: 74 - datum vydání: 8.6.2000

>

Get Your Private, Free E-mail from MSN Hotmail at <http://www.hotmail.com>

Příchozí zpráva neobsahuje viry.

Zkontrolováno antivirovým systémem AVG (<http://www.grisoft.cz>).

Verze: 6.0.164 / Virová báze: 74 - datum vydání: 8.6.2000

.... a trochu statistiky nakonec.

Roman

SEZNAM POZVANÝCH

CELKEM 56 (zvaldel 51)

AKCE 16. – 18. 6. 2000

Roman Veselý - Dolní Chvatliny 23, 281 44 Zámuky

+ Mirka

+ Tomáš

+ Jitka

Michal Kučera - USA - **nemůže**

Viktor Hakr - Tlucná 36, Dolní Bělá 331 52, tel. 0182/94 504 **odp.-nemůže**

Jana Wančurová /Laierová/ - Lázeňská 27, České Budějovice 373 16 **odp.-nemůže**

Hana Bromová - Nová 59, České Budějovice 370 01, tel. 038/731 14 11 440,- +1

Petr Klíma - J. Ježka 18, České Budějovice 6, 038/37 990

Luboš Šikýř - Staroměstská 5, 370 04 České Budějovice 038/7314543 **odp.-nemůže**
radioamater@volný.cz

Radek Kiryán - Sokolská 59, České Budějovice

Lukáš Čeněk - Česká 203, Vyšší Brod 38 273

Lukáš Pilný - Riegrova 21, 370 01 České Budějovice, 038/7316635 220,-

Kateřina Fantová - Přemysla Ot. II. 12, České Budějovice

Jaroslava Havelková - Lázeňská 48, České Budějovice

Štěpánka Petrášková (Hrubecká) - Řični 128, 391 81 Veselí nad Lužnicí 220,- +1
0363/ 58 38 94 0606/ 358 373

Klára Kvítková - Haškova 15, 370 04 České Budějovice 038/7318194

Zuzana Veselovská - Bezdrevská 10, České Budějovice **odpověděla služební cesta**

Libuše Rohová - Otavská 7, České Budějovice

Alena Rohová - Otavská 7, České Budějovice

Jan Klimeš - K. Chocholi 22, České Budějovice **odpověděl**

Klára Prokopová – J.Kolářové 18, České Budějovice
Klára Daňková – Staroměstská 6 , České Budějovice
Klára Furstová – Úsilné 16 , České Budějovice
Hana Fardová – Haškova 17 , České Budějovice
Jaroslava Jelínková – K.Chocholi 15 , České Budějovice
Alois Mocek – Kijevská 42 , České Budějovice **odpověděl**
Petr Vlček – E.Destinové 40, České Budějovice
David Vlček – E.Destinové 40, České Budějovice
Hana Bartošková – Staroměstská 6/1 , České Budějovice 0607/ 55 65 15 220,-
Jiří Bulka – Větrná 30, České Budějovice
Petr Mazanec – Větrná 16, České Budějovice
Michal Lacina – Husova 81, České Budějovice
Václav Pechoušek – Jiráskovo nábřeží 4 , České Budějovice
Stanislav Muzikář – Branišovská 3, České Budějovice
Lukáš Kudlata – A.Sovy 11, České Budějovice
Václav Melichar – Staroměstská 6, České Budějovice **220,- /vráceno/**
Vojtěch Melichar – Staroměstská 6, České Budějovice
Martin Klewar – Otavská 3 , České Budějovice **pošta vrátila**
Martin Doležel – České Vrbno 1959, České Budějovice
Radek Loučka – Resslerova 7 , České Budějovice **pošta vrátila**
Roman Pospíšil – Jizerská 5, České Budějovice
Honza Václavík – Jizerská 2 , České Budějovice
Tomáš Křeček – K.Biebla 58 , České Budějovice
Markéta Krofíková – J.Štursy 33, České Budějovice 370 10
Tomáš Kouba – Haškova 17, České Budějovice

Daniela Chalupová – Budovatelská 8, České Budějovice

Stanislav Jirkovský - Budivojova 19, České Budějovice

Eva Jakešová – Jiráskovo nábřeží 1, České Budějovice

Helena Kozáková – J.Plojhara 11, České Budějovice

Miroslava Malafová – Kubatova 18, České Budějovice **t.č. na 2 roky v Londýně**

Petra Sladká – Haškova 13, České Budějovice

Ludvík Musil – Sokolská 55, České Budějovice **upřesnění pošta vrátila**

Kateřina Hošnová – Emy Destinové 21, České Budějovice

Denisa Hudcová – třída Míru 63, České Budějovice **pošta vrátila**

Michal Krlín – třída Míru 35, České Budějovice **pošta vrátila**